Lad bare græsset stå. Byens parker bliver vildere til glæde for både borgere og budget.

teknik & miljø side 8-10

Psykiske overgreb på børn overses. "I praksis straffer vi kun fysiske og seksuelle overgreb."

social side 6-7

Holdninger, der stritter. Hvorfor Aabenraas borgmester er imod grænsekontrol.

interview side 18-19

kommunen

politik fra rødderne | mandag den 31. oktober 2016 · nr. 26 · 59. årgang

Har I dem med?

Giv vælgerne en kandidatliste, som de kan spejle sig i – og vind valget.

kv17 side 12-13

ILLUSTRATION: JENZ KOUDAL / SPILD AF TID

Bliv forsikret blandt ligesindede.

GF FORSIKRING

Det gode selskab

GF Region & Kommune er en forsikringsklub specielt for ansatte ved region og kommune. Klubben er en del af GF Forsikring, og hos os får du forsikring for alle pengene. **Ring 66 15 03 98 eller kig ind på www.gf-kommunal.dk**

GF Region & Kommune
Skovbakken 1-3 · 5260 Odense S
Tlf. 66 15 03 98 · gf-kommunal.dk

Satspuljeforhandlinger i hårdknude

En samlet opposition har meddelt finansminister Claus Hjort Frederiksen (V), at de ikke ønsker at fortsætte forhandlingerne om fordelingen af næsten en milliard kroner i de såkaldte satspuljemidler, der kommer fra en lavere regulering af offentlige ydelser.

Årsagen til balladen er, at regeringen på forhånd i de næste fire år har reserveret halvdelen af midlerne - cirka 1,7 milliard kroner - til kræftområdet, antiradikaliseringsindsats og beskæftigelsesområdet - herunder erstatning til PTSD-ramte veteraner samt en omfattende screening af syge kontanthjælpsmodtagere.

Regeringen har i uhørt grad brugt pengene fra årets satspulje, inden forhandlingerne overhovedet er gået i gang. Og primært på temaer, der ikke rammer kernen i satspuljen, nemlig de socialt udsatte. Så der er ingen grund til, at man går ud i de enkelte ministerier og forhandler, når vi overordnet set er uenige i rammen, siger SF's finansordfører, Lisbeth Bech Poulsen, til Altinget.

43.500

børn er blevet ramt af kontanthjælpsloftet siden 1. oktober. Heraf er 18.000 børn med ikke-vestlig baggrund.

Kilde: Beskæftigelsesministeriet

Seks kommuner vil hjælpe med huslejen

Arbejdsløse, der får svært ved at betale huslejen på grund af kontanthjælpsloftet, kan i flere kommuner måske se frem til en hjælpende hånd. De seks kommuner København, Aarhus, Høje-Taastrup, Roskilde, Favrskov og Randers har fået grønt lys til at udforme et forsøg med et midlertidigt tilskud til husleje.

Kommunerne vil betale en del af de udvalgte borgeres husleje til den pågældende boligforening. Betalingen skal foregå direkte fra kommunen til boligforeningen, som så kræver mindre i husleje af borgeren.

Forsøget er et frikommuneforsøg og skal derfor godkendes, før det bliver til virkelighed. Regeringen har dog givet grønt lys for, at kommunerne udformer et konkret forslag. Eksempelvis skal der fastlægges en afgrænset tidsperiode, hvori den ledige kan modtage ydelsen. Derudover vil der være et loft over, hvor stort et beløb og hvor stor en andel af huslejen kommunerne vil betale.

Pia Olsen Dyhr
@PiaOlsen

Antallet betyder noget, hvis integrationen skal lykkes, og det er vi optaget af. Ikke mere dem og os men VI. #dkpol

orm i kulturen

Moesgaard Museum bliver rammen om en af Europas største teaterforestillinger, når Det Kongelige Teater opfører vikingestykket Røde Orm i anledning af, at Aarhus er Europæisk Kulturhovedstad i 2017.

Foto:Tobias Nicolai / Polfoto

Her er flexboliger mest populære

74 procent af samtlige tilladelser til flexboliger i Danmark går til henholdsvis Lolland, Guldborgsund og i Vordingborg Kommune, oplyser TV2 Øst om ordningen, der går ud på at kunne købe helårshuse og bruge dem som fritidshuse.

Flexbolig-ordningen blev indført i 2013 som en håndsrækning til udvikling i yderområderne. Indtil videre er der i løbet af 2016 givet 62 tilladelser til flexboliger i Lolland Kommune og 56 i Vordingborg, mens tallet ligger på 58 i Guldborgsund.

København har flest på kontanthjælp

Kommunen erkender problem med folk på langvarig kontanthjælp og arbejder på at ændre det, siger borgmester.

Hver tredje dansker, der har været på kontanthjælp uafbrudt i over ti år, bor i Københavns Kommune.

Tal fra Beskæftigelsesministeriet viser, at 9.796 danskere i 2015 havde været parkeret på kontanthjælp i mere end et årti. 3.295 af dem bor i København.

Intet andet sted i landet er man tæt på at have så mange på kontanthjælp i over ti år.

Professor og programleder hos Kora, Det Nationale Institut for Kommuners og Regioners Analyse og Forskning, Jacob Nielsen Arendt, kalder forskellen mellem København og resten af landet for "voldsom".

- København skiller sig markant ud - også når man kigger på de andre store byer, siger Jacob Nielsen Arendt til Avisen.dk.

"Hvis vi havde lagt alt frem for et år siden, havde sagen været ude af verden, og det havde ikke været nødvendigt at smide Morten Messerschmidt ud af partiets ledelse."

Knud Ahrnkiel, byrådsmedlem for DF i Kerteminde

Rettelse:

Kommunen bragte i seneste nummer en oversigt over antallet af partier, som stod udenfor budgetaftalerne i de enkelte kommuner. Ved en fejl var det i Vejen og Lolland ikke registreret, at der i begge kommuner stod to partier udenfor budgetaftalen, mens der i Odense ikke stod fem, men kun fire partier udenfor budgetaftalen. Kommunen beklager fejlene.

Se de opdaterede grafer med flere detaljer på Kommunen.dk.

kommunen
POLITIK FRA RØDDERNE

Udgiver: Kommunen ApS, Gammel Strand 50 DK-1202 København K

Ansv. redaktør: Claus G. Theilgaard
Administration, salg og abonnement: Lisbeth Moesgaard
Redaktion: red@kommunen.dk
Telefon 3334 6069

Redaktionschef: Johan Seidenfaden
Redaktionssekretær: Charlotte Holst

Journalister: Knud Abildtrup, Daniel Christensen, Mathilde Friis-Andersen, Benjamin Holst, Michael Kjærgård, Anders Kjøller, Ronja Pilgaard, Susanne Sayers, Arne Ullum

Debat & Navne: debatognavne@kommunen.dk

Avislayout: Jakob Thuemoes

Korrektur og faktatjek: Svend Kjems Hove

Redaktionsassistent: Mads Westermann

Foto: Scanpix, Polfoto

Salg & abonnement: Lisbeth Moesgaard, tlf. 4635 3343 lisbeth@kommunen.dk

Årsabonnement: 2.595 kr. www.kommunen.dk/abonnement

Annoncer: Jørgen Scheel, tlf. 2392 4401 jørgen@kommunen.dk

Henrik Eskelund, tlf. 3334 6062 henrik@kommunen.dk

Læsertal: 42.000 (Index Danmark/Gallup 1. kvartal 2016

Tryk: JYPA/OTM

Tak for lån af kamera til Laurids Juul Langballe

Kommunen udgives på et kritisk og uvildigt journalistisk grundlag. Målgruppe: Politikere og embedsmænd i kommuner, regioner og staten samt den kommunale verdens mange interessenter og leverandører.

Udgives i samarbejde med *dknyt.dk*.

Kritik af frikommuner: Det leder tankerne hen på tvangsflytning

Frikommuners forslag om at nægte hjælp til handicappede i eget hjem får hård kritik fra organisationer. Borgmester understreger, at forsøget endnu ikke er vedtaget i byrådet.

hjemmepleje

Af Anders Kjøller
anders@kommunen.dk

Social- og indenrigsminister Karen Ellemann (V) arbejder i øjeblikket på at forenkle serviceloven og give kommunerne friere hænder på området. Hendes forgænger, Manu Sareen (R), forsøgte det samme, men måtte give op efter voldsomme protester fra interesseorganisationer.

Foto: Jens Dreisling / Polfoto

"Deprimerende, uetisk og i strid med handicapkonventionen". En række frikommuneforsøg under temaet 'Bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde' får hårde ord med på vejen fra to af landets handicaporganisationer.

Det er særligt et forslag fra Favrskov Kommune om, at borgere med massive plejebehov kun kan få hjælp, hvis de fraflytter eget hjem, der vækker harme hos organisationerne.

- Vi er meget bekymrede over, at kommunerne mener, at de skal have beføjelser til at bestemme, hvor folk skal bo, for at de kan få livsvigtig hjælp. Det er jo et uhyre radikalt ønske at have og direkte i strid med handicapkonventionen, siger Mogens Wiederholt fra Spastikerforeningen.

"Det er et markant brud med den praksis og holdning, der er på området, og det vil være direkte i strid med servicelovens formål og den målsætning, der har været i dansk socialpolitik de sidste 30 år."

Eva Naur Jensen, adjunkt med speciale i socialret, Aarhus Universitet

Forslaget er ét af flere i kommunernes ansøgning om at blive et frikommunenetværk, som han frygter vil svække handicappedes retsstilling, og han kalder kommunernes fokus på økonomistyring både "uetisk" og "deprimerende".

For Sytter Kristensen, der er landsformand for LEV, en privat organisation for udviklingshæmmede og pårørende, leder forslaget tankerne hen på tvangsforflytninger, og hun advarer derfor mod, at kommunerne får lov til at gå videre med forslaget.

- Hvis kommunerne opdager, at forsøget går godt i den forstand, at det er billigt og effektivt, så kan det ende med, at de i fremtiden bare kan flytte folk rundt uden at se på, om de trives, fordi kommunens økonomi bliver sat først, fortæller hun.

Udover Favrskov er det de midtjyske kommuner Herning, Holstebro, Randers, Silkeborg og Skive samt Aabenraa fra Region Syddanmark, der har fået lov til at etablere et frikommunenetværk af Social- og Indenrigsministeriet.

Forsker: Et markant brud

Kommunerne skriver i deres ansøgning til Social- og Indenrigsministeriet, at der er en række lovgivningsmæssige barrierer i vejen for en effektiv brug af ressourcerne på det specialiserede socialområde. Favrskov Kommune ønsker derfor at udfordre lovgivningen ved at betinge indsatsen for særlig plejekrævende borgere af, at de flytter ind på et botilbud eller et plejehjem. Der er dog ikke tale om et politisk vedtaget forslag, og både byrådet og Social- og Indenrigsministeriet skal sige god for initiativet, før det kan blive til virkelighed.

Ifølge Eva Naur Jensen, der er adjunkt med speciale i socialret på Aarhus Universitet, vil et eventuelt forsøg dog bevæge sig væk fra grundtanken bag serviceloven. Der har eksisteret særlige hjem for spastikere og udviklingshæmmede, men i 70'erne og 80'erne begyndte lovgivningen at ændre sig, og med serviceloven i 1998 blev det slået fast, at alle borgere har ret til hjælp i eget hjem uanset omkostningerne.

- Det er et markant brud med den praksis og holdning, der er på området, og det vil være direkte i strid med servicelovens formål og den målsætning, der har været i dansk socialpolitik de sidste 30 år, vurderer hun.

Favrskov Kommunes borgmester Nils Borring (S) understreger, at der er tale om et rent administrativt forslag, som ikke er blevet forelagt for byrådet endnu, og at kommunerne derfor kan vælge at gå en anden vej.

"Vi er meget bekymrede over, at kommunerne mener, at de skal have beføjelser til at bestemme, hvor folk skal bo, for at de kan få livsvigtig hjælp. Det er jo et uhyre radikalt ønske at have og direkte i strid med handicapkonventionen."

Mogen Wiederholt fra Spastikerforeningen

- Vi har endnu ikke været inde i alle detaljerne i de her forslag. Det er nogle overskrifter, som vi har budt ind med i ansøgningen om at blive en frikommune, og det er først nu, de vil blive behandlet politisk. Hvis folk ikke vil flytte sammen i botilbud, kan jeg ikke forestille mig, at vores byråd vil tvinge dem til det, men der er ingen tvivl om, at man ville kunne effektivisere området på den måde, fortæller han.

De syv kommuner i frikommunenetværket skal i den kommende tid beslutte hver især, hvilke initiativer de vil byde ind på, og derefter er det op til Social- og Indenrigsministeriet at give den endelige godkendelse.

Biologer til kommuner: Jeres grønne image mudres til

En række danske kommuner er begyndt at arbejde seriøst med at skabe bedre muligheder for naturen. Men flere steder er det tre skridt frem og to eller flere tilbage, advarer biologer, som især er bekymrede over den kommunale tilbøjelighed til at fælde gamle træer.

tilbageskridt

Af Susanne Sayers
susanne@kommunen.dk

En række danske kommuner arbejder i disse år for at gøre bynaturen vildere og dermed rigere på arter. Naturpolitik, naturnær skovdrift og 'vild med vilje' er bare nogle af de begreber, som breder sig i det kommunale landskab, og mange biologer er begejstrede for den tankegang. Flere er imidlertid også bekymrede for, om det mere handler om grønt image og lidt blomsterblanding i grøftekanten end en reel indsats i forhold til naturen. For samtidig med at kommunerne lader hjørner af parker vokse vildt og bygger insekthoteller, har mange kommuner en skovdrift, hvor de gamle træer fældes og sælges som tømmer.

"Det er fint at ville gøre kommunen vildere, men hvis man samtidig fælder gamle træer for at drive skovdrift, kan man godt tvivle på, hvor stor viljen reel er."

Peder Bøgh Størup, biolog, vidensbasen naturbeskyttelse.dk

- Det er fint at ville gøre kommunen vildere, men hvis man samtidig fælder gamle træer for at drive skovdrift, kan man godt tvivle på, hvor stor viljen reel er, siger biolog Peder Bøgh Størup fra vidensbasen naturbeskyttelse.dk.

- At bevare gamle træer er noget af det mest værdifulde, man kan gøre for naturen. Et gammelt træ er et unikt økosystem, og det kan være en slags tidslomme, som stadig rummer arter, der ellers er uddøde. Når træet fældes, forsvinder de også, siger han.

Skæpper i kassen

Det tager over 100 år, før et træ begynder at nå den alder, hvor det for alvor bliver levested for et utal af andre arter. Efterhånden som træet ældes, opstår der sprækker, huller, sår og knæk, hvor svampe, insekter, fugle, mosser og pattedyr finder både hjem og føde. Blandt forklaringerne på, at kommunerne fælder de gamle træer, er sygdom i træet eller sikkerhed - hvis der er risiko for, at grene kan falde ned.

- Men det kunne man i meget højere grad beskære sig fra, så træet kan få lov at ældes, siger Peder Bøgh Størup.

Udfordringen for kommunerne er, at de gamle træer kan give en god indtægt til kommunekassen, når de sælges til tømmer.

"Jeg ved godt, at biologerne har indvendinger, når vi fjerner nogle af de markante træer, men vi har som kommune også en rekreativ brug at tage hensyn til."

Kim Gulvad Svendsen, Teknik og Miljø, Aarhus Kommune

Aarhus Kommune arbejder målrettet med at skabe mere vild natur, men kommunen driver stadig skovdrift, selvom den - ligesom et stigende antal kommuner - gør det efter principper om mere naturnær skovdrift og blandt andet er FSC- og PEFC-certificeret. Alligevel fældes til tider også gamle træer i både skoven og byrummet.

- Jeg ved godt, at biologerne har indvendinger, når vi fjerner nogle af de markante træer, men vi har som kommune også en rekreativ brug at tage hensyn til, siger afdelingschef Kim Gulvad Svendsen fra Teknik og Miljø i Aarhus Kommune.

DF's lokalpolitikere kan blive hårdt ramt af EU-sag

EU's svindelkontor kan kaste bombe ind i dansk kommunalvalgskamp, hvis en svindelanklage mod DF-politikere kommer for retten inden valget næste efterår.

Arne Ullum
arne@kommunen.dk

Timingen af sagen om Dansk Folkepartis mulige svindel med EU-støtte kan blive en alvorlig udfordring for partiets byrådskandidater. Hvis EU's agentur for undersøgelse af svindel med unionens midler, OLAF, når frem til, at der er begået svindel, så er der en betydelig risiko for, at sagen vil eskalere næste efterår samtidig med, at danskerne skal til stemmeurnerne for at sammensætte landets by- og regionsråd.

- Ændringer på landspolitisk niveau slår halvt igennem på kommunalt niveau, så hvis DF går to procent tilbage på grund af den her skandale, så vil de gå én procent tilbage gennemsnitligt i kommunerne, siger Yosef Bhatti, seniorforsker, cand. scient.pol, ph.d., ved KORA. De første meningsmålinger, efter at sagen om EU-midlerne eksploderede i medierne, viser, at DF står til at tabe omkring tre-fire procent i forhold til meningsmålingerne omkring kommunalvalget i 2013.

Pressekontoret hos OLAF vil ikke oplyse, hvornår rapporten om den mulige svindel er færdig, men oplyser til *Kommunen*, at den endelige rapport vil blive videresendt til "de kompetente nationale myndigheder til deres bedømmelse og mulig opfølgning".

Dermed kan det blive helt afgørende for DF-kandidaterne, om OLAF arbejder hurtigt eller langsomt. I 2015 var den gennemsnitlige sagsbehandlingstid 21 måneder. OLAF's pressekontor oplyser imidlertid til *Kommunen*, at sagsbehandlingstiden i OLAF afhænger af kompleksiteten, antallet af medlemsstater og personer, som er involveret, og i hvilken grad de involverede medvirker til opklaringen. Og ifølge organisationens hjemmesider er mange sager betydeligt mere komplekse end DF-sagen.

- OLAF's endelig rapport er strengt fortrolig og derfor ikke offentlig, oplyser pressekontoret.

Sagen vil derfor først eksplodere i nyhedsstrømmen, hvis den danske anklagemyndighed tiltaler et eller flere medlemmer af Dansk Folkeparti. Københavns Byret oplyser, at ventetiden i øjeblikket er 6-10 uger for domsmandssager regnet, fra retten modtager sagen fra anklagemyndigheden, til det første retsmøde afholdes. Statsadvokaten i København ønsker ikke at oplyse, hvor lang tid en eventuel sag fra OLAF af en karakter som DF-sagen vil tage at behandle, ej heller, om man forventer, at det danske politi skal foretage supplerende undersøgelser.

Vigtig svindeldefinition

OLAF understreger, at man alene undersøger de to DF-fonde for mulig svindel. Ifølge EU-reglerne er der tale om svindel, hvis "anvendelse eller forelæggelse af falske, urigtige eller ufuldstændige erklæringer eller dokumenter, som medfører uretmæssig oppebærelse eller tilbageholdelse af midler hidrørende fra De Europæiske Fællesskabers almindelige budget."

"Hvis DF går to procent tilbage på grund af den her skandale, så vil de gå en procent tilbage gennemsnitligt i kommunerne."
Yosef Bhatti, KORA

Dansk Folkeparti har konsekvent omtalt de fejlagtigt modtagne EU-midler som sjusk og ikke svindel. Det store spørgsmål bliver imidlertid, om blandt andet indsendelsen af forkerte programmer for den EU-konference, som reelt var en del af partiets sommergruppemøde, falder ind under bestemmelsen om "forelæggelse af falske, urigtige eller ufuldstændige dokumenter."

Medmindre OLAF's undersøgelser viser, at der ikke er tale om svindel, så må DF-kandidaterne håbe, at OLAF og den danske anklagemyndighed er så langsommelige, at sagen ligger stille i perioden op til kommunalvalget.

Ashley Mote fik fire år

OLAF afsluttede i slutningen af 2010 en sag, som på flere områder kan minde om det, DF er mistænkt for. Det britiske medlem af EU-Parlamentet Ashley Mote havde ifølge OLAF uretmæssigt fået 355.000 euro fra EU Parlamentet ved i perioden 2004-2009 at forelægge falske og misvisende dokumenter for EU-Parlamentets administration.
Det medførte, at Ashley Mote i juli 2015 - altså næsten fem år efter OLAF afsluttede sin undersøgelse - blev idømt fire års fængsel ved retten i London. En af årsagerne til, at sagen tog så lang tid, var, at det britiske politi indledte en efterforskning, efter OLAF havde afleveret sin rapport.

Ashley Mote sidder i dag i fængsel dømt for svindel med EU-midler. Foto: Screendump

Lobbyindsatsen skrues op overfor lokalpolitikerne

strategi

Af Rasmus Jønsson, politisk kommentator

Den 22. august i år modtog de folkevalgte i alle landets kommuner et brev fra Dansk Industri. Brevet havde overskriften: "Konkurrence om kommunernes opgaver kan udvikle og effektivisere velfærden", og det blev indledt med sætningen: "Der foreligger stadig flere erfaringer og mere viden om, hvordan konkurrence kan styrke kvaliteten og effektiviteten i de kommunale serviceydelser. Alligevel er det fortsat kun omkring en fjerdedel af opgaverne i kommunerne, der udsættes for konkurrence."

Efter DI havde skitseret udfordringerne, handler brevet så om det potentiale, der ligger i at få private til at udføre de kommunale opgaver. Brevet rummede også en række eksempler på vellykkede cases, og der er links til lokalpolitikerne, så de kan gå ind på DI's egen side og lave beregninger for deres egen kommune.

Et par uger efter modtager landets lokalpolitikere så et andet brev. Denne gang er afsenderen fagforeningen 3F. Deres brev starter med at henvise til DI's brev, hvorefter 3F sætter spørgsmålstegn ved den beregningsmodel, som DI brugte i sit brev. Udover kritik af DI's regnemetoder indeholder brevet også gode råd og anvisninger, man skal holde sig for øje, hvis en kommune går med tanker om at konkurrenceudsætte forskellige kommunale opgaver.

Det er ikke et tilfælde, at DI og 3F sender deres breve ud til kommunalpolitikerne på dette tidspunkt. Det er perioden op til, at kommunerne skal forhandle deres budgetter på plads, derfor er de to store interesseorganisationer på banen. DI vil gerne slå et slag for privatisering, som kan gavne deres medlemmer. 3F vil gøre opmærksom på, at deres medarbejdere ikke skal udsættes for dårligere vilkår. Dermed er der kridtet op til en klassisk kamp mellem arbejdsgiver og arbejdstager - arenaen, den udkæmpes i, er bare ny.

Det er heller ikke tilfældigt, at det netop er 3F og DI, der udkæmper en lobbykamp overfor de folkevalgte i kommunerne. I en undersøgelse foretaget sidste år af kommunikationsfirmaet Operate blandt folketingspolitikerne er det DI (på førstepladsen) og 3F (på andenpladsen), der bliver nævnt som de organisationer, der er bedst til interessevaretagelse. Godt nok fokuserer undersøgelsen på organisationernes lobbyevner på Borgen, men mon ikke tendenserne også kan flyttes over i de andre beslutningsarenaer?

Det er tredje år, DI og 3F udkæmper deres lille brev-lobbykamp op mod kommunernes budgetforhandlinger, og der er også andre eksempler på, at de store interesseorganisationer har fået øjnene op for den kommunale arena. I forbindelse med KV13 lavede 3F for eksempel et omfattende lobbyarbejde for at få sat fokus på social dumping og sociale klausuler. Her skrev flere kommunale politikere, der sympatiserede med denne politiske kamp, under på, at hvis de blev valgt, ville de arbejde for at fremme disse politiske mærkesager.

Meget professionelt

Det er på ingen måde nyt, at vores lokale folkevalgte bliver udsat for lobbyindsatser fra forskellige af kommunens interessenter. I forbindelse med for eksempel budgetforhandlinger er der rigtig mange aktører, der hiver og flår i politikerne for at få deres interesser tilgodeset i beslutningsprocessen. Og ofte kan man også se tydelige aftryk af lobbyindsatsen, når politikerne fremlægger årets budgetaftale.

"Det store spørgsmål er så, hvad der sker, når den professionelle lobbyisme møder fritidspolitikerne ude i kommunerne."

Men den mere professionelle interessevaretagelse fra de store interesseorganisationer på tværs af landets kommuner er en nyere tendens, som man ikke har set så meget tidligere.

Og de kommunale aktører kan godt begynde at vænne sig til et større lobbypres i landets byråd og kommunalbestyrelser, for når store og tunge organisationer som DI og 3F har rullet deres lobbymaskineri ud, går der ikke lang tid, før andre aktører følger efter. For der er store interesser på spil i kommunerne, og det er kun, fordi lobbydisciplinen ikke har været specielt veludviklet her i landet, at fænomenet ikke er sat mere i system overfor de kommunale beslutningstagere.

Demokratisk problem?

Det store spørgsmål er så, hvad der sker, når den professionelle lobbyisme møder fritidspolitikerne ude i kommunerne. Vil det skabe demokratiske problemer, at de stærke spillere mere aktivt blander sig i de kommunale økosystemer?

Ser man på kampen mellem DI og 3F, virker det jo meget fint, at de to organisationer forsøger at udkæmpe en nogenlunde ligelig kamp, hvor de holder øje med hinandens metoder, beregninger og argumenter. Det er de færreste fritidspolitikere, der vil have kompetencer til at gennemskue, hvem af partnerne der har ret. Så på den måde går deres kamp nok nogenlunde lige op, og alt efter politisk overbevisning kan man læne sig opad de argumenter og perspektiver, man sympatiserer mest med.

Det er svært at se et demokratisk problem i, at interesseorganisationer forsøger at blande sig i den politiske beslutningsproces - det udgør en fast del af vores pluralistiske demokrati. Men der skal alligevel holdes et vågent øje med professionaliseringen af interessevaretagelsen i kommunerne. For i modsætning til folketingspolitikerne - der har ansat økonomer, konsulenter og stærke netværk til at hjælpe og forstå de komplicerede forhold - har fritidspolitikerne ikke megen hjælp at hente. De har hverken regnemaskiner eller den politiske muskelkraft, der kan matche de store interesseorganisationer.

Derfor kan lokalpolitikerne godt være lette ofre for de store lobbyorganisationer, der for eksempel forsøger at "sælge" dem undersøgelser og resultater, som der ikke er belæg for. Det er derfor vigtigt, at offentligheden i fremtiden holder et vågent øje med de midler og metoder, der bliver taget i brug for at lobbye overfor landets fritidspolitikere!

» **Kommenter klummen på www.kommunen.dk**

Innovation i kaffekoppen

Kan man som offentlig indkøber spare penge på kaffebudgettet uden at få kollegaerne på nakken? Erfaringer fra landets kommuner og regioner tyder på det. Flydende kaffe fra JDE Professional er hastigt ved at udfordre gammeldags filterkaffe i den offentlige sektor i Danmark.

Arbejdslivet er for kort til dårlig kaffe og sure kollegaer. Af samme grund er ændringer i organisationens kaffeindkøb sjældent et lystbetonet projekt for indkøbsfolk og kantineledere. Alligevel har det flydende kaffekoncept Cafitesse Quantum på kort tid skabt opbrud i konservative kaffevaner. Senest har 11 ud af 14 jyske og fynske kommuner i et KomUdbud åbnet op for, at kaffen kan leveres flydende.

"I Odense Kommune har vi valgt at tilbyde certificerede cafitesse-produkter, for derved at sikre, at kaffen dyrkes under ordentlige forhold", siger Sune Bjørn Nancke, Contract manager i Odense Kommune.

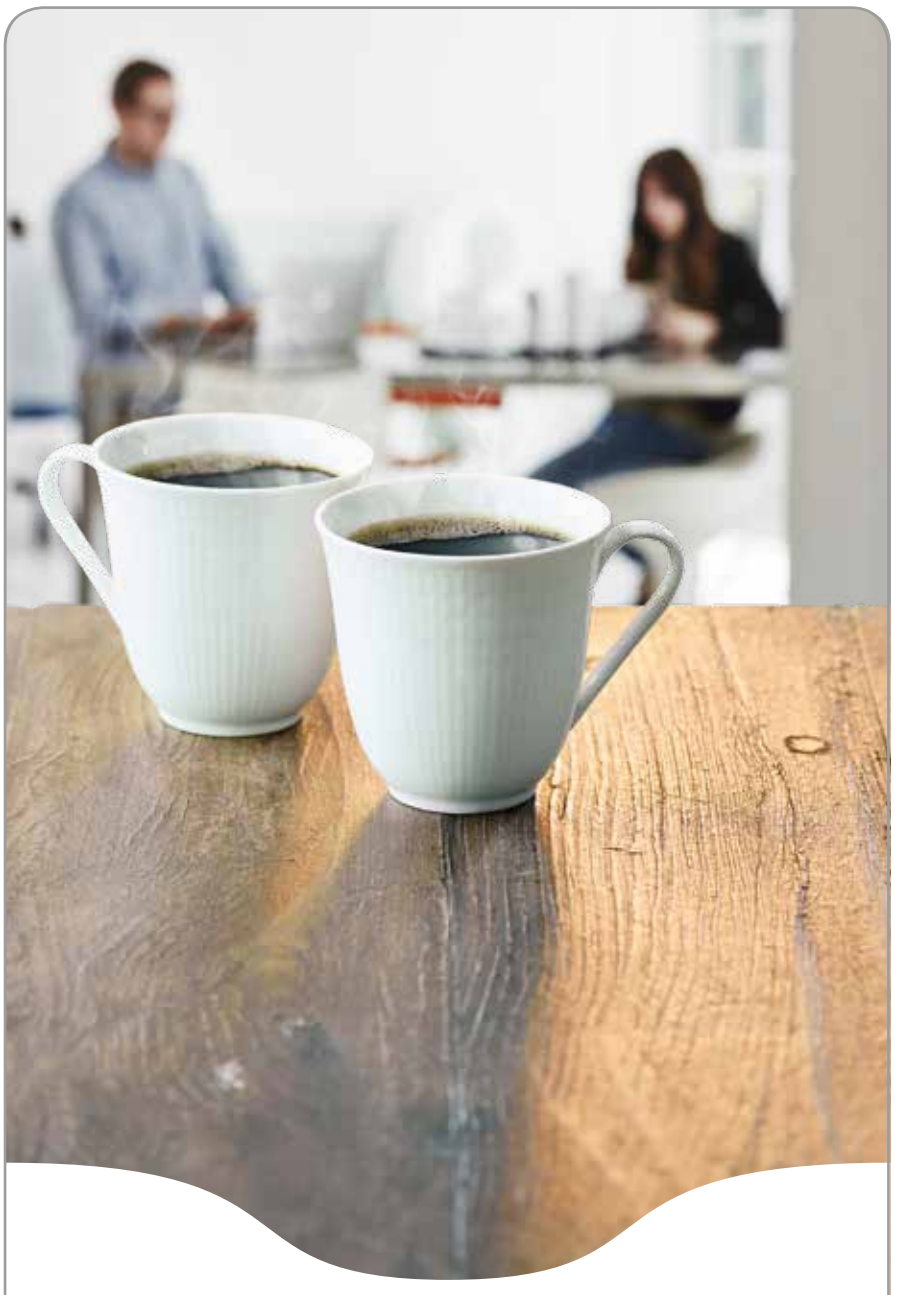
De 11 kommuner er dog langt fra de første. Flere regioner og hospitaler, skoler, universiteter og andre har allerede i nogle år fået leveret den livsnødvendige kaffe i flydende form. JDE Professional, der før hed Merrild Professional, oplever nu flere steder i det offentlige, at den flydende kaffe overgår - eller udfordrer salget af deres ristede kaffe.

"Bæredygtighed og kaffens gode smag er en del af forklaringen, men især også økonomi. Når alle omkostninger tælles med, koster en kop Cafitesse cirka det halve af klassisk filterkaffe. Besparelserne hentes især på drift, vedligehold, rengøring af maskinerne samt mindre ventetid for medarbejderne. Til gengæld sparer vi bestemt ikke på kaffekvaliteten, bæredygtighed og bøndernes vilkår," siger Kim Ørnbo, ansvarlig for JDE Professionals offentlige kunder.

Det er svært at gennemføre revolutioner uden folkelig opbakning. Heldigvis er medarbejderne lige så glade for konceptet som sparelystne indkøbere.

"Medarbejderne har taget rigtig godt imod kaffen. Der er god økonomi i det og folk kan godt lide smagen. Det er samtidig meget lettere for kantinepigerne. Ikke et eneste driftsproblem, og så er der kun fem minutters rengøring om dagen," fortæller Jesper Deurell, kantinechef hos VIA University College i Horsens.

Det flydende kaffekoncept gør ikke blot rengøring nemmere, men forbedrer også hygiejnen. Så måske betyder den igangværende kafferevolution også færre sygedage for sarte maver blandt kontoransatte, læger, sygeplejersker, lærere og de mange andre offentlige ansatte. ■

God smag

Cafitesse fra JDE Professional er 100 procent ren kaffe. De friske kaffebønner ristes og kværnes straks. Det giver maksimalt udbytte af kaffens aromastoffer. Umiddelbart herefter brygges en meget stærk kaffe – ti gange stærkere end espresso – som pakkes i lufttæt emballage og fryses ned. Når kaffen vælges i automaten, tilsættes den nødvendige mængde vand. Resultatet er en kande kaffe på blot 14 sek. og ifølge fagfolk en fin og velsmagende kaffeoplevelse.

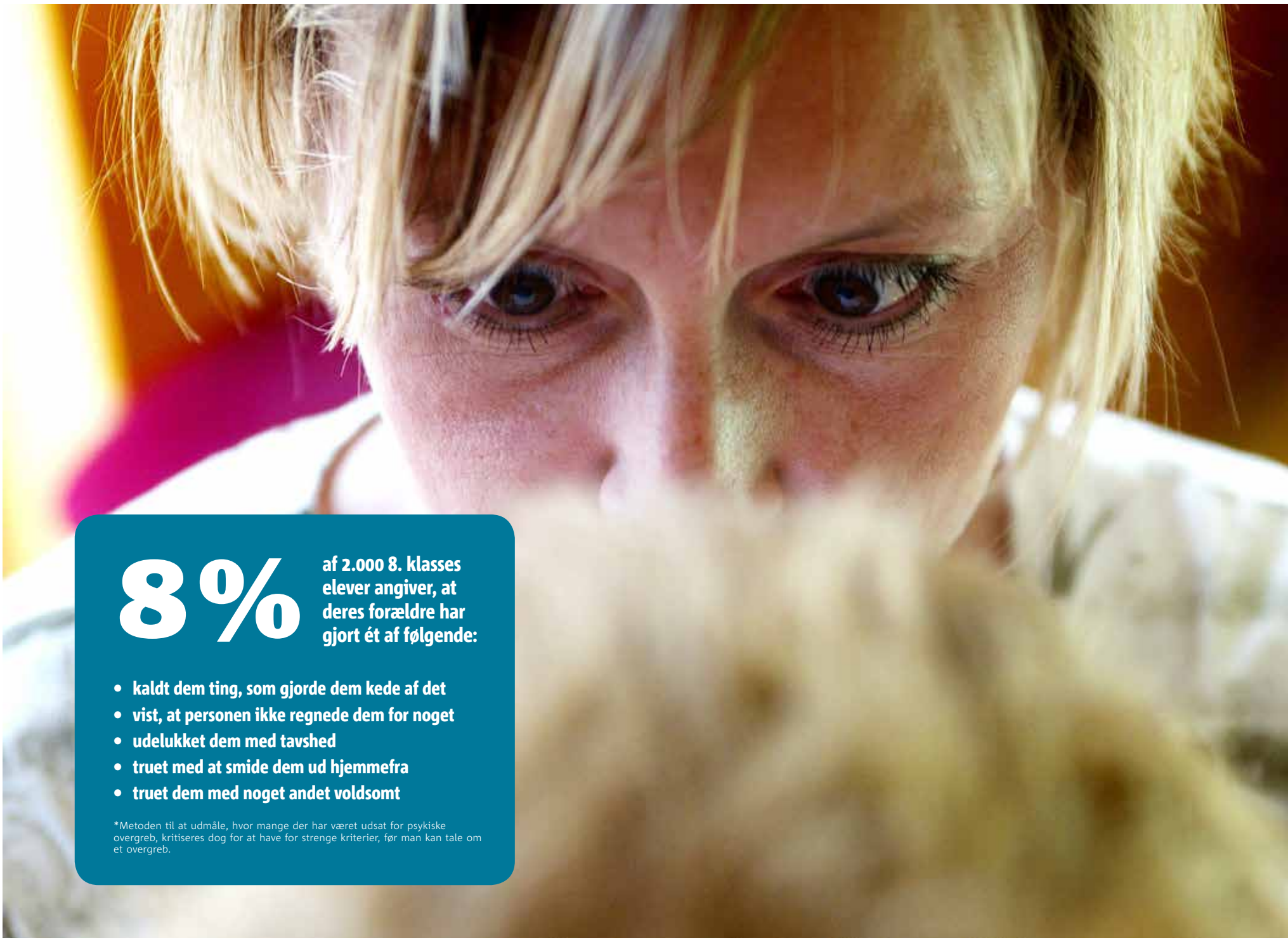
God samvittighed

Kaffen produceres forsvarligt og anstændigt såvel socialt som sundheds- og miljømæssigt. En stor del af Cafitesse-varianterne er produceret efter UTZ-modellen, hvor farmerne uddannes til at skabe en økonomisk holdbar og bæredygtig produktion. Produktionen opfylder den internationale standard for miljøledelse; ISO14001. Halvdelen af kaffevarianterne er økologiske eller bæredygtige. Hele processen er styret af en miljøtankegang lige fra transport, emballage – både plast og pap – og genbrug af kaffegrums.

JDE | PROFESSIONAL

Manglende fokus på psykiske

8 % af 2.000 8. klasses elever angiver, at deres forældre har gjort ét af følgende:

- kaldt dem ting, som gjorde dem kede af det
- vist, at personen ikke regnede dem for noget
- udelukket dem med tavshed
- truet med at smide dem ud hjemmefra
- truet dem med noget andet voldsomt

*Metoden til at udmåle, hvor mange der har været udsat for psykiske overgreb, kritiseres dog for at have for strenge kriterier, før man kan tale om et overgreb.

23 kommuner har ikke indskrevet psykiske overgreb mod børn i det lovpligtige skriftlige beredskab, kommunerne blev pålagt at udarbejde efter indførelsen af overgrebspakken i 2013

Det er lige så skadeligt for et barn at vokse op i et hjem præget af psykiske overgreb som i et hjem med vold. Alligevel har danske kommuner og myndigheder ikke samme fokus på problemet, viser en ny undersøgelse fra Institut for Menneskerettigheder.

vold

Af Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

Det er de facto ikke strafbart at begå psykiske overgreb mod sine børn i Danmark. Kort sagt er der kun én gang i danmarkshistorien blevet afsagt dom mod forældre for de psykiske overgreb, de havde begået mod deres børn, og det var i Brønderslev-sagen, fortæller seniorforsker fra Institut for Menneskerettigheder Anette Faye Jacobsen:

- Men i Brønderslev var der også en lang række andre ting inde i billedet, så den psykiske vold var kun én af de ting, faderen blev dømt for. Det ér forbudt at behandle et barn nedværdigende, som det hedder i lovteksten, men i praksis er det kun fysiske og seksuelle overgreb, man straffer for. De psykologiske aspekter er ikke noget, man aktivt inddrager ret meget ved domstolene, siger Anette Faye Jacobsen.

Hun står bag en ny rapport, hvor hun har undersøgt, om den danske lovgivning og kommunernes praksis efterlever de menneskeretlige anbefalinger til, hvordan børn i hjemmet skal beskyttes mod overgreb. Og den praksis, der gør sig gældende hos domstolene, er en del af en tendens, hvor der er stort fokus på fysiske og seksuelle overgreb, men ikke så meget på psykiske overgreb. Og det er et problem, siger Anette Faye Jacobsen:

- Vi har været meget begejstrede for overgrebspakken som et initiativ til at give børn bedre beskyttelse mod overgreb. Men vi synes, den har nogle mangler, og den vigtigste mangel i forhold til børnekonventionen er, at den har så kraftigt et fokus på seksuelle og fysiske overgreb. Og vi mener, at man med det fokus risikerer at have for lidt fokus på psykiske overgreb og vanrøgt.

Lige så skadeligt

I alt er der 23 kommuner, som ikke har indskrevet psykiske overgreb mod børn i de lovpligtige skriftlige beredskaber, der skal sikre, at kommunerne har en handleplan, når de skal arbejde med et barn, der er udsat for overgreb. Og blandt de 75 kommuner, som har det med, har en stor del gengivet Socialstyrelsens definition på overgreb. Og det er ikke godt nok, fordi det ofte ikke er gennemskueligt, i hvilken grad psykisk vold og omsorgssvigt faktisk er tænkt med, da ingen af begreberne nævnes eksplicit, mener Anette Faye Jacobsen:

- Forskningen siger jo, at alle typer overgreb mod børn er skadelige. Der er ikke nogen typer, der skulle være mere skadelige. Og forskningen siger også, at psykiske overgreb er lige så udbredte, som fysiske overgreb er. Seksuelle overgreb derimod er der heldigvis betydeligt færre af.

Og kommunernes mulighed for at sætte ind hænger i høj grad sammen med, hvilket fokus man har, siger Anette Faye Jacobsen. Derfor kan det undre hende, at kommunerne har så stort fokus på seksuelle overgreb, når tal fra SFI viser, at 1,4 procent af de unge i 8. klasse har været udsat for seksuelle overgreb, mod 8 procent, der har været udsat for psykiske overgreb, og 17 procent, som har været udsat for fysiske overgreb.

- Vi kommer alle sammen til at råbe ad vores børn, og man kan også komme til at ruske et barn. Det er ikke et overgreb, når det er noget, som sker én gang og som kan gøres godt igen. SFI definerer overgreb udfra, at der skal være et mønster i den måde,

”Det ér forbudt at behandle et barn nedværdigende, som det hedder i lovteksten, men i praksis er det kun fysiske og seksuelle overgreb, man straffer for. Det er ikke noget, man aktivt bruger ret meget ved domstolene.”

Anette Faye Jacobsen, seniorforsker, Institut for Menneskerettigheder

overgreb

Foto: Thomas Sjørup / Polfoto

som forældre behandler deres børn på. SFI mente desværre, da de udførte deres undersøgelse, at der skulle mere til, før noget var et mønster ved psykiske overgreb, end de syntes ved fysiske overgreb. Derfor er tallet for fysiske overgreb også så meget højere end for psykiske overgreb i forhold til andre undersøgelser, siger Anette Faye Jacobsen.

Hun understreger, at lige nu er der ikke noget krav om, at det lovpligtige skriftlige beredskab, kommunerne fik pålagt at udarbejde efter indførelsen af overgrebspakken i 2013, skal indeholde noget om psykiske overgreb.

- Det ligger jo ikke som et krav i serviceloven og i vejledningerne, at der skal være et beredskab imod psykiske overgreb. Det er ikke noget, de behøver gøre, men det er noget, de kan gøre.

DET SIGER DEN DANSKE LOVGIVNING

"Forældreansvarslovens § 2, stk. 2, siger, at barnet skal behandles med respekt for sin person og ikke må udsættes for legemlig afstraffelse eller anden krænkende behandling."

Med vendingen 'anden krænkende behandling' menes 'psykisk vold', for eksempel ved følelsesmæssigt at fryse barnet ud, isolere det fra andre eller lignende. Bestemmelsen er imidlertid ikke strafbehæftet.

BØRNE-KONVENTIONENS ART. 19, STK. 1

"Deltagerstaterne skal træffe alle passende lovgivningsmæssige, administrative, sociale og uddannelsesmæssige forholdsregler til beskyttelse af barnet mod alle former for fysisk eller psykisk vold, skade eller misbrug, vanrøgt eller forsømmelig behandling, mishandling eller udnyttelse, herunder seksuelt misbrug, medens barnet er i forældrenes, værgens eller andre personers varetægt."

Efter ministersvar: Glostrup råder ikke længere folk til at flytte væk

Serviceloven pålægger ikke kommuner at opfordre borgere på kontanthjælp til at flytte til en anden kommune - tværtimod, fastslår social- og indenrigsminister Karen Ellemann (V) i et svar.

kontanthjælp

Af Knud Abildtrup
knud@dknyt.dk

At Glostrup Kommune utvetydigt har opfordret kontanthjælpsmodtagere til at flytte til andre kommuner med lavere husleje, har vakt opsigt. Og nu ændrer kommunen praksis.

I første omgang kunne Lolland-Falsters Folketidende citere tilflyttere, der netop i Glostrup var blevet rådet til at flytte bopæl til Lolland. Lolland har fået særligt mange nytilflyttere på kontanthjælp og vil nu følge området tæt - i protest mod, at andre kommuner ligefrem skulle opfordre til flytning.

Udtalelserne om en direkte opfordring 'flyt til Lolland' blev siden modereret til, at det ikke specifikt gjaldt Lolland, men andre kommuner i det hele taget. "Vi kan bare konstatere, at det generelt er meget svært at finde en lav husleje i hovedstaden. Så må folk jo søge et andet sted hen," sagde direktør Ole Toftegaard.

Men på baggrund af et ministersvar i et samråd justerer Glostrup Kommune nu sin vejledning af borgere med lav indkomst, lyder det fra kommunen, der ikke længere vil pege på muligheden for at søge en billigere bolig uden for kommunen.

- I Glostrup Kommune har vi læst det svar, social- og indenrigsminister Karen Ellemann tirsdag den 24. oktober har givet på to §20-spørgsmål. Sådan som vi læser ministerens svar, indebærer det, at det er ministerens og dermed ministeriets vurdering, at det ligger udenfor rammerne af kommunernes forpligtelser i henhold til serviceloven at vejlede borgere med lav indkomst om muligheden af at flytte til en bolig i en anden kommune, siger kommunaldirektør Morten Winge og fortsætter:

- Glostrup Kommune anerkender, at ministeren og ministeriet har autoritet i forhold til fortolkningen af love på ministeriets ressortområde, og vi tager derfor ministerens formuleringer til efterretning ved fremtidig vejledning af borgere med økonomiske problemer. Dette er meddelt til kommunens sagsbehandlere fra dags dato.

Ordlyden af de spørgsmål og svar, der er stillet og givet i Folketingets Social- og Indenrigsudvalg:

Medlem af Folketinget Kirsten Norman Andersen (SF), spørgsmål nr. S 97 til social- og indenrigsministeren:

'Mener ministeren, at det er Glostrup Kommunes 'ret og pligt' at opfordre sine borgere, der kommer i økonomisk uføre som følge af kontanthjælpsloftet, til at flytte til en fattig kommune som Lolland Kommune?'

Svar:

Serviceloven pålægger ikke kommuner en pligt til at opfordre borgere med kontanthjælp til at flytte til en anden kommune - tværtimod. Hvis der er eksempler på, at borgere bliver vejledt på en sådan måde, så har man misforstået opgaven med at hjælpe borgere i økonomiske eller sociale problemer. (forkortet af red.)

Med venlig hilsen Karen Ellemann

I næste nummer af **kommunen**

Er udliciteringen gået for vidt?

Flere kommuner hjemtager opgaver, men omfanget har hidtil været ukendt. En ny rundspørge blandt landets 98 kommuner kaster lys over, hvorfor mange kommuner vælger at tage opgaverne tilbage i egne hænder.

Kommunen nr. 27 udkommer den 14. november

Byens natur bliver vildere

Skal en park nødvendigvis bestå af tætklippet plænegræs og sirlige staudebede? Nej, er svaret fra et stigende antal danske kommuner, hvor den vilde natur får lov at rykke ind i byerne.

vækst

Af Susanne Sayers
susanne@kommunen.dk

Græsset får lov at gro, kvaset bliver liggende, døde træer fjernes ikke, der kommer vilde blomster langs grøftekanterne, insekthoteller - flere danske kommuner er i gang med at ændre den måde, de forvalter deres bynatur på.

Formålet er ikke først og fremmest at spare penge, men at give den vilde natur bedre plads. At det samtidig ser ud til at give en besparelse, er så til gengæld en velkommen sidegevinst, siger afdelingschef Kim Gulvad Svendsen fra Aarhus Kommunes Teknik og Miljø.

- Det koster lidt mere i anlægsfasen; til gengæld ser det ud til, at vi sparer lidt på driften. Men det er ikke det vigtigste. Det er en helt ny måde at tænke vores natur og parker på. Det giver godt nok nogle ekstra udfordringer, men det er meget sjovere, og vi oplever, at en masse mennesker bliver glade og får nye oplevelser.

Byernes natur er kommet i spil, fordi det i dag står klart, hvor mange muligheder for artsrigdom, også kaldet biodiversitet, den rummer. Danmark er sammen med Bangladesh det mest intensivt opdyrkede land i verden, og i landbrugets effektive produktionslandskab har naturen trange kår.

Men i byerne er de grønne områder først og fremmest tænkt som noget, der skal være til glæde for borgerne, og derfor kan parker og veje, grøftekanter, industriarealer og meget andet blive både vildere og rigere på oplevelser, hvis kommunerne arbejder målrettet for det.

- Hos os begyndte det nok med, at vi var nogle der savnede barndommens blomstrende grøftekanter, siger Kim Gulvad Svendsen.

Kommunen indledte forsøg med at genskabe fordums blomsterpragt. Grøftekanterne og rabatterne blev grovfræset, og så kom der blomsterblandinger med traditionelle danske grøftekantsblomster som marguerit, valmue, hundetunge, okseøje, kornblomst, gul snerre og blåhat i jorden. Det blev en kæmpe succes, og i dag bliver flere og flere kilometer kommunal grøftekant sået til på den måde. Tilmed slipper kommunen for at slå grøftekanterne regelmæssigt. De skal trimmes i kanterne, men ellers skal de bare slås en gang om året, ligesom afklippet skal køres væk.

Potentialet er enormt, siger Morten D.D. Hansen, cand. scient. og museumsinspektør ved Naturhistorisk Museum i Aarhus.

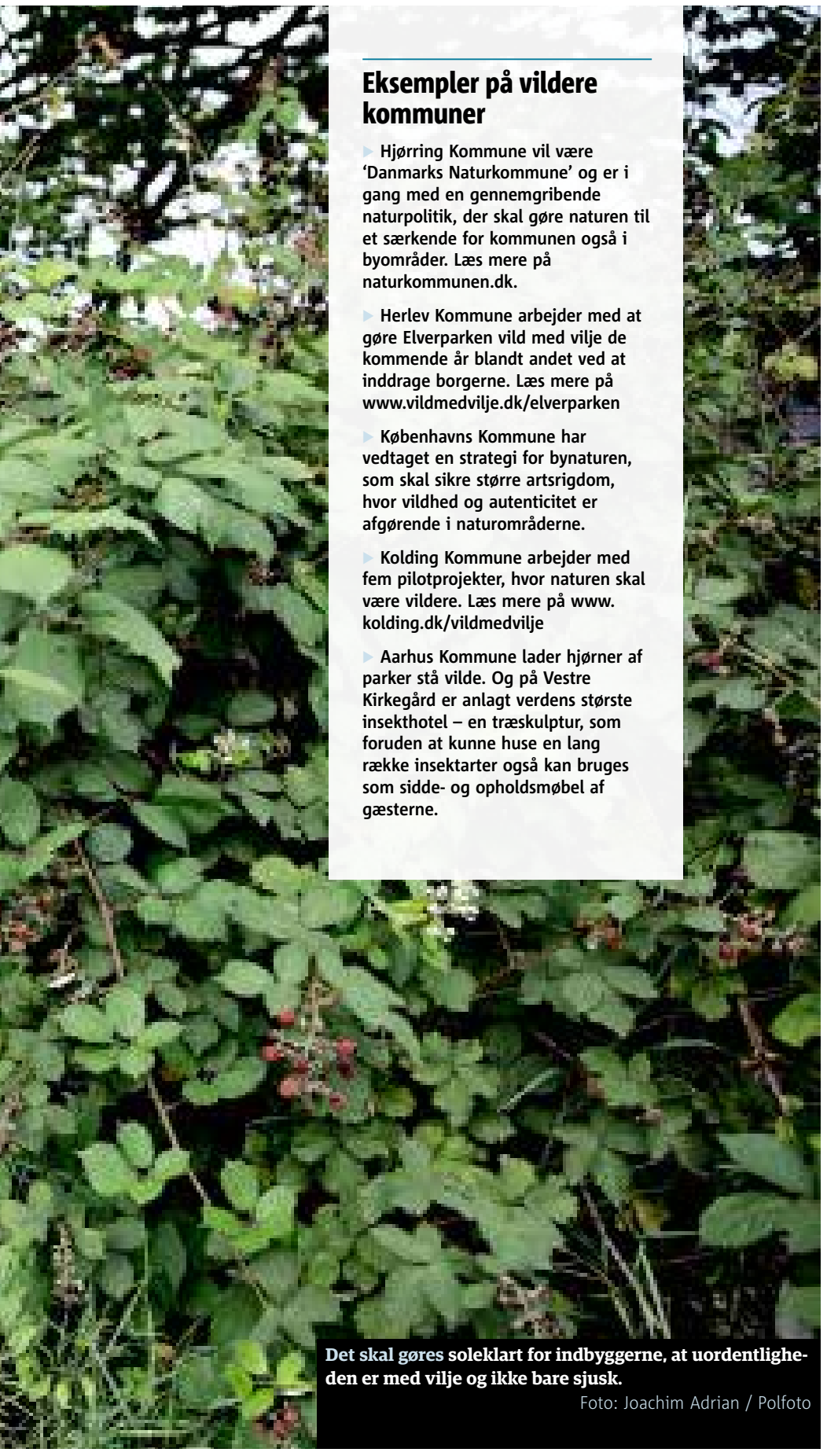
- Der er jo ingen, der siger, at vi skal have 600 kvadratkilometer fladslåede græsplæner i dette land. Og vi bruger vel 2.000 årsværk på at forhindre det græs, som vi selv har udsået, i at gro. Det er pænt, men det er kedeligt, og der er ikke megen natur i det, siger Morten D.D. Hansen, som sammen med sine kolleger kæmper for at få kommunerne til at satse mere på naturen og mindre på pænheden.

Sjældne arter i byerne

I forvejen har mange dyr indtaget parker, jernbaneskråninger og industriområder. Byrævene har længe været kendt, i dag bevæger også grævlingen sig tættere på byerne. De tørre, magre områder på nedlagte jernbaneterræner vil de færreste danskere opfatte som natur. Ikke desto mindre vrimler de med liv, som er kommet af sig selv og passer sig selv og har en langt større rigdom af arter end nok så mange dyrkede haver.

På Godsbanen i Aarhus er der for eksempel fundet adskillige sjældne arter, og haren, som har svært ved at overleve ude i landbrugslandet, har fundet et fristed i byerne. Fiskehejren er rykket ind i større stil; det samme er verdens hurtigste dyr, vandrefalken, ligesom vilde bier som rød jordbi og en flagermuseart som skimmelflagermus efterhånden har fået bedre betingelser i byen end på landet.

Hvor mennesker ser forsømte arealer og menneskeskabte bygninger, ser naturen

Det skal gøres soleklart for indbyggerne, at uordentligheden er med vilje og ikke bare sjusk.
Foto: Joachim Adrian / Polfoto

Eksempler på vildere kommuner

- Hjørring Kommune vil være 'Danmarks Naturkommune' og er i gang med en gennemgribende naturpolitik, der skal gøre naturen til et særkende for kommunen også i byområder. Læs mere på naturkommunen.dk.
- Herlev Kommune arbejder med at gøre Elverparken vild med vilje de kommende år blandt andet ved at inddrage borgerne. Læs mere på www.vildmedvilje.dk/elverparken
- Københavns Kommune har vedtaget en strategi for bynaturen, som skal sikre større artsrigdom, hvor vildhed og autenticitet er afgørende i naturområderne.
- Kolding Kommune arbejder med fem pilotprojekter, hvor naturen skal være vildere. Læs mere på www.kolding.dk/vildmedvilje
- Aarhus Kommune lader hjørner af parker stå vilde. Og på Vestre Kirkegård er anlagt verdens største insekthotel – en træskulptur, som foruden at kunne huse en lang række insektarter også kan bruges som sidde- og opholdsmøbel af gæsterne.

muligheder. De tørre, magre arealer giver mulighed for de samme blomster og insekter som overdrevene i den åbne natur. De gamle træer i parker og på kirkegårde er små økosystemer i sig selv. Tage og gesimser fungerer, som klippehylder gør i naturen for en række fuglearter, blandt andet vandrefalke. Det er glimrende udsigtspunkter, hvor det er svært for eventuelle fjender at komme til i yngletiden.

Det burde altså være ligetil at gøre bynaturen mere naturlig, men så let går det ikke, erkender Morten D.D. Hansen. Der er megen vanetænkning i spil, og samtidig har de fleste af os en forsimplet opfattelse af, hvad natur er.

– Jeg plejer at sige, at Vivaldi er dansk naturs største fjende. Det er hans musik, som bliver lagt over naturudsendelser som 'Dus med dyrene', og alt er meget pænt og harmonisk, og det har givet os et indtryk af, at sådan skal naturen se ud. Men sådan er naturen ikke. Nogle gange skulle underlægningsmusikken være hård metal, tilføjer Morten D.D. Hansen.

Formidlingen er vigtig

Netop derfor er formidlingen så vigtig, siger både Morten D.D. Hansen og Kim Gulvad Svendsen. Aarhus Kommune har benyttet lejligheden til at arbejde langt tættere sammen med de lokale beboere for at høre deres holdning til, hvad parker og andre grønne områder skal rumme.

– Og så har vi skabt en grøn ambassade på Bispetorv i Aarhus, som er bemandet også om lørdagen. Her kan folk komme ind og tale om deres ideer eller høre, hvorfor vi gør, som vi gør, siger Kim Gulvad Svendsen og siger, at netop åbenheden og modtageligheden for forslag udefra er med til at give de gode resultater.

– Det er selvfølgelig en udfordring for vores faglighed, når lægfolk begynder at sætte spørgsmålstegn ved, hvordan vi gør tingene, og har andre forslag. Men vi lærer samtidig meget af det, og vi får meget positiv respons, siger han.

Formidlingen og åbenheden skal dels fortælle de gode historier om naturen, dels gøre det soleklart for indbyggerne, at uordentligheden er med vilje og ikke bare sjusk, siger Morten D.D. Hansen.

– Når folk får at vide, hvordan det gavner naturen, at der for eksempel får lov at være et område af parken, hvor det hele vokser vildt, kan de godt forstå det. Men hvis man ikke fortæller det, kan det blive opfattet som ligegyldighed og føles utrygt og forsømt. Så formidlingen er afgørende. Og så er det jo ikke alle parkområder og græsplæner, som skal slippes fri – dem skal der også være plads til.

Vild Med Vilje

Partnerskabet 'Vild Med Vilje' er netop blevet til ud fra filosofien om at skabe flere levesteder og mere variation i den del af naturen, som ligger i eller tæt på bebyggelse, især bynaturen. Med i netværket er virksomheder, uddannelsessteder, private haveejere og organisationer og derudover også en række kommuner.

'Vild Med Vilje' er både et partnerskab, en bevægelse for mere natur og en redskabskasse, og bag navnet står den lille rådgivningsvirksomhed Habitats, hvor medejer Rasmus Vincentz og hans kolleger blandt andet hjælper kommunerne med at komme i gang med projekterne.

– Det begyndte som en tanke om, hvorfor vi egentlig i det her land bruger så ufattelig mange ressourcer på at pleje noget, som burde kunne passe sig selv, siger Rasmus Vincentz.

– Hvis man i højere grad giver naturen plads og arbejder med den i stedet for imod den, vil man kunne få flere oplevelser og flere arter og samtidig få mulighed for at bruge ressourcerne på noget andet.

"Jeg plejer at sige, at Vivaldi er dansk naturs største fjende. Det er hans musik, som bliver lagt over naturudsendelser som 'Dus med dyrene', og alt er meget pænt og harmonisk, og det har givet os et indtryk af, at sådan skal naturen se ud. Men sådan er naturen ikke. Nogle gange skulle underlægningsmusikken være hård metal."

Morten D.D. Hansen, Naturhistorisk Museum, Aarhus

Habitats har blandt andet arbejdet sammen med Lejre Kommune, og her begyndte arbejdet med at gøre udvalgte områder vilde med vilje med at sætte driftsafdelingen sammen med kommunens biologer.

– Det lyder jo indlysende, men det var det ikke. Ofte er der i kommunerne en slags opdeling, hvor biologerne tager sig af den beskyttede natur, mens driftsafdelingen sørger for at holde de grønne områder pæne. Nu satte vi dem sammen, så de kunne bringe hinandens viden i spil, siger Rasmus Vincentz.

Rasmus Vincentz betoner ligesom Morten D.D. Hansen og Kim Gulvad Svendsen, at det er afgørende at formidle og inddrage borgerne.

– Vi lægger noget forskelligt i ordet 'grønt', så når borgerne efterspørger grønne områder eller grønne oplevelser, mener de ikke nødvendigvis det samme med det. Det er meget vigtigt at få afklaret, hvad forventningerne er. For nogle er det grønt at have vild natur med masser af planter og insekter; for andre er det at kunne dyrke en køkkenhave eller plante en masse spiseligt. De forventninger skal afstemmes, så det ikke bliver en ovenfra og ned-tilgang.

Grønt skaber værdi

Når kommunerne bruger kræfter på at gøre sig grønnere og vildere, gavner det ikke bare naturen. Talrige undersøgelser har vist, at der

» Fortsættes på næste side

« Fortsat fra forrige side

er en række gevinster for mennesker også, når de bor tæt på natur.

Træerne er blandt andet med til at holde de ellers ofte meget varme byområder kølige på de hedeste sommerdage, de optager forurening og CO2, de virker som støjdæmpere, og de er med til at forsinke vandet under skybrud.

Samtidig er der dokumentation for, at mennesker, som bor tæt på grønne områder, er sundere både mentalt og fysisk, også når man kompenserer for socioøkonomiske faktorer - de grønne områder har en funktion i sig selv.

Det nikker natur- og miljørådmand Jan E. Jørgensen (Venstre) fra Frederiksberg Kommune genkendende til. Kommunen er Nordeuropas tættest bebyggede, og kun tre procent af kommunens indbyggere bor i hus. Alligevel er den kendt som grøn, og det skyldes en bevidst indsats gennem mange år, siger han.

- Vi er den kommune i Danmark, som har flest vejtræer målt per løbende meter, men man kan også sige det på en anden måde: Vores politik er, at alle indbyggere skal kunne se mindst ét træ fra deres vindue. Resultatet er, at Frederiksberg er grøn, og det er noget, som både indbyggere og besøgende sætter pris på, siger han.

Rasmus Vincentz efterlyser, at kommunerne i højere grad lader den værdi indgå i regnskabet og dermed får et argument for at skabe mere natur,for eksempel i forbindelse med nybyggeri eller renovering.

Der findes tit værdifuld natur på områder, som ikke er blevet betragtet som natur, En registrering kan sikre, at artsrigdom beskyttes og bevares.
Foto: Finn Frandsen / Polfoto

Her er der plads til naturen

- **Hjørner af parker** kan være vilde.
- **Grøftekanter kan gøres** til blomsterflor.
- **Der er ofte** masser af tomme områder med kortklippet plænegræs mellem industri- og erhvervsdomiciler, som kan blive til mere artsrige naturområder.
- **Mange boligområder** – ikke mindst almene – har tit store græsplæner, som helt eller delvis kan omdannes til mere inspirerende og naturrige grønne områder.
- **Tage kan gøres** grønne, sådan som det blandt andet sker flere steder i København, hvor en række tage også er blevet til en højtbeliggende park.
- **Der findes tit** værdifuld natur på områder, som ikke er blevet betragtet som natur og derfor ikke er blevet beskyttet. Det gælder for eksempel jernbanearealer og industritomter. Her kan en registrering af naturen sikre, at artsrigdom beskyttes og bevares.

”Aarhus Kommune gør rigtig meget godt, men så fælder den også værdifulde gamle træer. På den måde er det to skridt frem og et tilbage.”
Morten D.D. Hansen, cand.scient og museumsinspektør ved Naturhistorisk Museum i Aarhus

- Generelt i Danmark tænker vi på naturen som noget, vi skal bevare. Men i mange tilfælde er der et stort potentiale for flere oplevelser og mere aktivitet ved at skabe og udvikle mere spændende ny natur, og man kan jo også regne ind, at nærhed til natur betyder færre sygedage og mere fysisk aktivitet, ligesom gevinsten ved at spare for eksempel aircondition ved at have flere træer kunne indregnes. Vi skal ikke kun skabe vildere natur af økonomiske hensyn, men når naturen ikke i dag har en værdi, som kan regnes ind i et budget for et projekt, kommer den oftest sidst blandt prioriteterne. Og det er en skam, siger Rasmus Vincentz.

Blandt biologer og andre eksperter er der glæde over, at flere kommuner er klar til at give naturen bedre plads på dens egne betingelser. Der lyder dog også advarsler.

- Kommunerne skal ikke kunne spinne sig naturvenlige. Det er hensynet til den eksisterende natur, som gør forskellen, siger biolog Peder Størup, naturbeskyttelse.dk.

Morten D.D. Hansen er på linje hermed.

- Aarhus Kommune gør rigtig meget godt, men så fælder den også værdifulde gamle træer. På den måde er det to skridt frem og et tilbage.

DKJOB

Se alle aktuelle stillinger på **www.dknyt.dk/stillinger**

Politisk chefkonsulent, Dansk Sygeplejeråd
Brænder du for at understøtte politiske dagsordener og betjene det politiske niveau? Har du lyst til at medvirke til, at DSR er en aktiv og tone-angivende aktør på det sundhedspolitiske område?
Ansøgningsfrist: 23/11/2016

Chef for læring, kultur og fritid, Middelfart Kommune
Middelfart Kommune har oprettet en ny stilling som Chef for læring, kultur og fritid. Stillingen er placeret i Børn – Unge og Fritidsforvaltningen.
Ansøgningsfrist: 19/11/2016

Chef for Dagtilbudsområdet, Hillerød Kommune
Faglig, organisatorisk, økonomisk og ledelsesmæssig dynamo på dagtilbudsområdet!
Hvis du kan se dig selv i disse ord på chefniveau – så er vi meget interesseret i at høre fra dig.
Ansøgningsfrist: 09/11/2016

Leder af budget og financiel compliance, Red Barnet
Kan du se dig selv i en central rolle som den, der får medarbejdere og finansiel rapportering til at gå hånd i hånd i en organisation i markant udvikling?
Ansøgningsfrist: 09/11/2016

Sundhedspolitisk chefkonsulent, Danmarks Apotekerforening
Vil du være med til at styrke apotekernes sundhedsfaglige rolle i det nære sundhedsvæsen? Så kan stillingen som sundhedspolitisk chef konsulent i Danmarks Apotekerforening være drømmejobbet for dig.
Ansøgningsfrist: 03/11/2016

Enhedschef for enheden Projekttilskud, Natur- og Erhvervsstyrelsen
Enhedschef til at stå i spidsen for tilskud til landbrugs- og fiskerierhvervene søges.
Ansøgningsfrist: 10/11/2016

Personalechef til vækstkommune, Køge Kommune
Brænder du for leder- og medarbejderudvikling? Kan du sætte en personalepolitisk dagsorden og yde rådgivning i forhold til denne? Så er det måske dig, der er vores nye personalechef.
Ansøgningsfrist: 07/11/2016

Leder til Sprogundervisning, Norddjurs Kommune
Vi søger en dynamisk og driftssikker leder af Sprogundervisning, der i tæt samspil med mange aktører aktivt kan bidrage til høj faglig kvalitet og udvikling af indsatsen på integrations- og arbejdsmarkedsområdet.
Ansøgningsfrist: 07/11/2016

DF er største blå parti – men uden borgmestre

Vil det denne gang lykkes Dansk Folkeparti at sikre sig en borgmesterpost? Interessen samler sig om blandt andre Hvidovre, Guldborgsund og Hedensted.

Ved sidste valg brød Mikkel Dencker med det blå valgforbund og solgte sin støtte til S-SF for blandt andet frikadeller i børnehaverne og juletræ på torvet. Foto: Astrid Dalum / Polfoto

Af Knud Abildtrup
knud@dknyt.dk

Ved KV13 opstillede Dansk Folkeparti for første gang kandidater i samtlige 98 kommuner - og blev repræsenteret i de 95. Men borgmesterposter fik de ingen af - og har aldrig haft det bortset fra fagborgmester- og rådmandsposter.

I mange af vores løbende KV17-opsamlinger har vi fokuseret på de to sværvægtere i kommunalpolitik - S og V - der repræsenterer henholdsvis 757 og 748 af de 2.444 lokalpolitikere. Denne gang ser vi på DF, der ved KV13 blev tredjestørste parti på kommunalt plan med 255 valgte, som dog efter snart tre år med afskalninger, eksklusioner og udmeldelser er reduceret til 237.

Trods sin borgmesterløshed har DF i mange kommuner haft afgørende indflydelse, når der skulle konstitueres. Partiet har således været en del af ikke bare borgerlige borgmesterflertal men også S-SF-DF-flertal som tidligere set i Køge, Odsherred og Struer.

I Folketinget blev DF ved FV15 største borgerlige parti - og hvis man skuer ud over landskabet, kunne man jo se på, hvor partiet i forvejen står stærkt og der er et landskendt navn i spidsen.

I **HVIDOVRE** gik DF frem fra tre til fem pladser og valgte med MF Mikkel Dencker i spidsen at holde borgmester Helle Adelborg (S) på posten - og brød med det blå valgforbund, der ellers vandt valget med 500 stemmer. Dencker tolkede den borgerlige aftale sådan, at største parti burde få borgmesterposten, men det mente de andre ikke, og så røg den aftale. DF skiftede blok og solgte sin støtte til S-SF - blandt andet for frikadeller i børnehaverne og juletræ på torvet.

I **GULDBORGSUND** fik DF godt 24 procent af stemmerne - højeste andel i alle kommuner. Og MF René Christensen selv scorede de 6.033 ud af partiets 8.026 stemmer, der rakte til at gå frem med tre til hele 7 ud af 29 pladser. Han var af mange blevet udråbt som mulig ny borgmester, men kunne se til, at John Brædder fra Guldborgsundlisten sikrede sig støtte uden om S, der blev største parti. René Christensen, der i dag er sit partis finansordfører, kan meget vel få en rolle at spille igen.

Et landskendt navn finder man også i **HEDENSTED**, hvor MF og tidligere formand for Folketingets kommunaludvalg, Hans Kristian Skibby, er i spidsen for DF-gruppen på 4 ud af 27 pladser, men dog oppe imod et stærkt kort i Venstre-borgmester Kirsten Terkilsen.

At være kendt fra Folketinget er dog ikke noget i sig selv, måtte MF Karina Due sande i **SILKEBORG**. Hun forlod i juni 2015 byrådet for at hellige sig arbejdet på Christiansborg og forsøgte forgæves igen at blive sit partis lokale spids til KV17. Hun trak sig dog helt, da hendes partifæller nu hellere så gruppeformand Harry Madsen på plads nummer ét.

I **SLAGELSE** har partiet oplevet en mærkbar politisk åreladning, idet to ud af oprindelig fem politikere har forladt partiet. Først blev Tonny Borgstrøm ekskluderet efter et heftigt byrådsmøde, hvor borgmester Sten Knuth (V) ikke kunne stoppe ham i en serie verbale angreb på gruppeformand Michael Gram. Selv forlod Gram senere partiet, som han mente gik mere op i fester og udflugter end i politik. Nu er Ann Sibbern valgt som ny spids.

I **IKAST-BRANDE** har DF blot to ud af 23 pladser og har igen valgt Simon Vanggaard som spids. I Skanderborg har DF to ud af 29 pladser og har igen valgt Martin Frausing Poulsen som spids.

Niels Jørgen Pedersen slog Kjelgaard i Thisted

thisted

Den interne udfordrer slog den siddende borgmester af pinden ved Venstre-kampvalg.

Af Mathilde Friis-Andersen
mathilde@dknyt.dk

Det blev den interne udfordrer Niels Jørgen Pedersen (V), der løb med titlen som spids for Venstre ved næste års kommunalvalg, og det bliver således også ham, der skal forsøge at forsvare borgmesterposten for Venstre i Thisted Kommune. Det skriver TV MIDTVEST.

Kampvalget blev afviklet på et opstillingsmøde mandag aften i Sjørring Hallen, hvor Niels Jørgen Pedersen vandt kandidaturet med 161 stemmer mod Lene Kjelgaards 73.

Der var stor opmærksomhed omkring opstillingsmødet, hvor der var dækket op til 210 mennesker, men ekstra stole måtte hentes ind, da hele 234 mennesker var mødt op for at afgive deres stemme.

Niels Jørgen Pedersen, der er formand for erhvervs-, arbejdsmarkeds- og kulturudvalget og desuden gårdejer med en fortid som formand for erhvervsorganisationen Landbrug & Fødevarer, takkede forsamlingen for valget.

- Jeg er glad for, at det er et så klart mandat, jeg er valgt med, siger Niels Jørgen Pedersen til TV MIDTVEST.

Fem ud af ti vil ikke

Kampvalget om Venstres borgmesterkandidatur kommer som en konsekvens af længere tids intern uro i partiet omkring den siddende borgmester Lene Kjelgaard.

Den uro kulminerede i starten af oktober, hvor dknyt kunne fortælle, at fem af partiets ti byrådsmedlemmer ikke ville genopstille ved KV17, hvis Lene Kjelgaard fortsat var partiets borgmesterkandidat.

Det var en fattet Lene Kjelgaard, der efter nederlaget slog fast, at hun ikke kommer til at spænde ben for Niels Jørgen Pedersens arbejde:

- Men foreløbig er jeg borgmester, og det er jeg perioden ud. Jeg er også den, der tegner Venstre indtil da, og der forestår et stykke arbejde, og der kommer jeg ikke til at spænde ben for det arbejde, Niels Jørgen kommer til at gøre for partiet, siger Lene Kjelgaard.

Hun tilføjer dog, at hun nok ikke stiller op til KV17.

It-kriminelle angriber ni ud af ti kommuner

lemfældighed

En stor del af landets kommuner har ifølge rundspørge været udsat for angreb på it-sikkerheden.

Ni ud af ti kommuner har været udsat for angreb på it-sikkerheden i løbet af i år. Det viser en rundspørge, som DR Nyheder har foretaget til Danske Kommuner.

Kommunerne er typisk udsat for såkaldte ransomware-angreb, der låser filerne på de kommunale netværk. Filerne kan først åbnes, enten når it-kriminelle får udbetalt en løsesum, eller hvis det lykkes kommunen at genskabe filerne ud fra en backupkopi.

Henrik Larsen, chef for DK Cert - en statslig enhed, som overvåger truslen fra it-kriminalitet - ser de mange angreb som udtryk for manglende fokus på it-sikkerheden.

> **"Der er endda kommuner, der siger, at de har oplevet færre angreb på det sidste og derfor har kunnet spare lidt på sikkerhedsbudgettet. Det tror jeg ikke er vejen frem."**
> Henrik Larsen, DK Cert

- Generelt vil jeg sige, at det halter med sikkerheden. Der er endda kommuner, der siger, at de har oplevet færre angreb på det sidste og derfor har kunnet spare lidt på sikkerhedsbudgettet. Det tror jeg ikke er vejen frem, siger Henrik Larsen til DR.

Intet budget

Kun et fåtal af kommunerne har et budget, der er decideret sat af til it-sikkerhed. Typisk er it-sikkerheden lagt sammen med det generelle budget for it. Og det er en fejl, mener Henrik Larsen.

- Hvis ikke der er et budget, der er snøret af til it-sikkerhed, så er der risiko for, at det forsvinder ud i det store budget, siger han.

54 af landets 98 kommuner har besvaret DR's rundspørge.

En ny rapport fra det europæiske politisamarbejde Europol viser, at cyberkriminalitet nu er større end traditionel berigelseskriminalitet i flere EU-lande. -ak

Forsker: En mere sammensat kandidatliste kan vinde valget

Partierne kan rykke vigtige stemmer ved KV17, hvis deres kandidater appellerer bredt, vurderer forsker. I øjeblikket dominerer midaldrende mænd med danske efternavne.

Af Anders Kjøller
anders@kommunen.dk
og Arne Ullum
arne@kommunen.dk

Kommunalvalg er en tæt affære mange steder, og ofte kan få stemmer være afgørende. Derfor kan vinderne ved KV17 blive de partier, der er bedst til at få sammensat en liste, som appellerer bredt til vælgerne, vurderer en valgforsker. Han opfordrer partierne til at droppe den traditionelle opstilling med midaldrende danske mænd og blandt andet prioritere kvinder, unge og nydanskere.

- Det vil være et rigtig klogt træk for alle partier at opstille en mere spraglet liste, hvor kandidaterne varierer i alder, uddannelse, køn og etnicitet. Hver eneste kandidat har jo mulighed for at appellere til forskellige grupper, fortæller han.

Kommunen har set på kandidatlisterne fra 2013 i København, Fredericia og Slagelse, og den gennemgang viser, at alle partier kan vinde ekstra stemmer, hvis de ændrer sammensætningen af deres liste.

Den mest skæve liste i de tre kommuner ved valget i 2013 var SF's liste i Slagelse, der kun bestod af ældre kandidater over 55 år. Ikke alene var SF-listen i Slagelse den mest skæve - det var også den liste, som klarede sig dårligst i de tre kommuner. SF tabte samtlige fire byrådsmedlemmer ved valget, og så var det en ringe trøst, at Helle Blak sprang fra Socialdemokratiet over til SF efter valget. Sammen med partiforeningen er hun nu med til at sikre, at partiet står rustet med en stærkere og mere mangfoldig liste til november 2017.

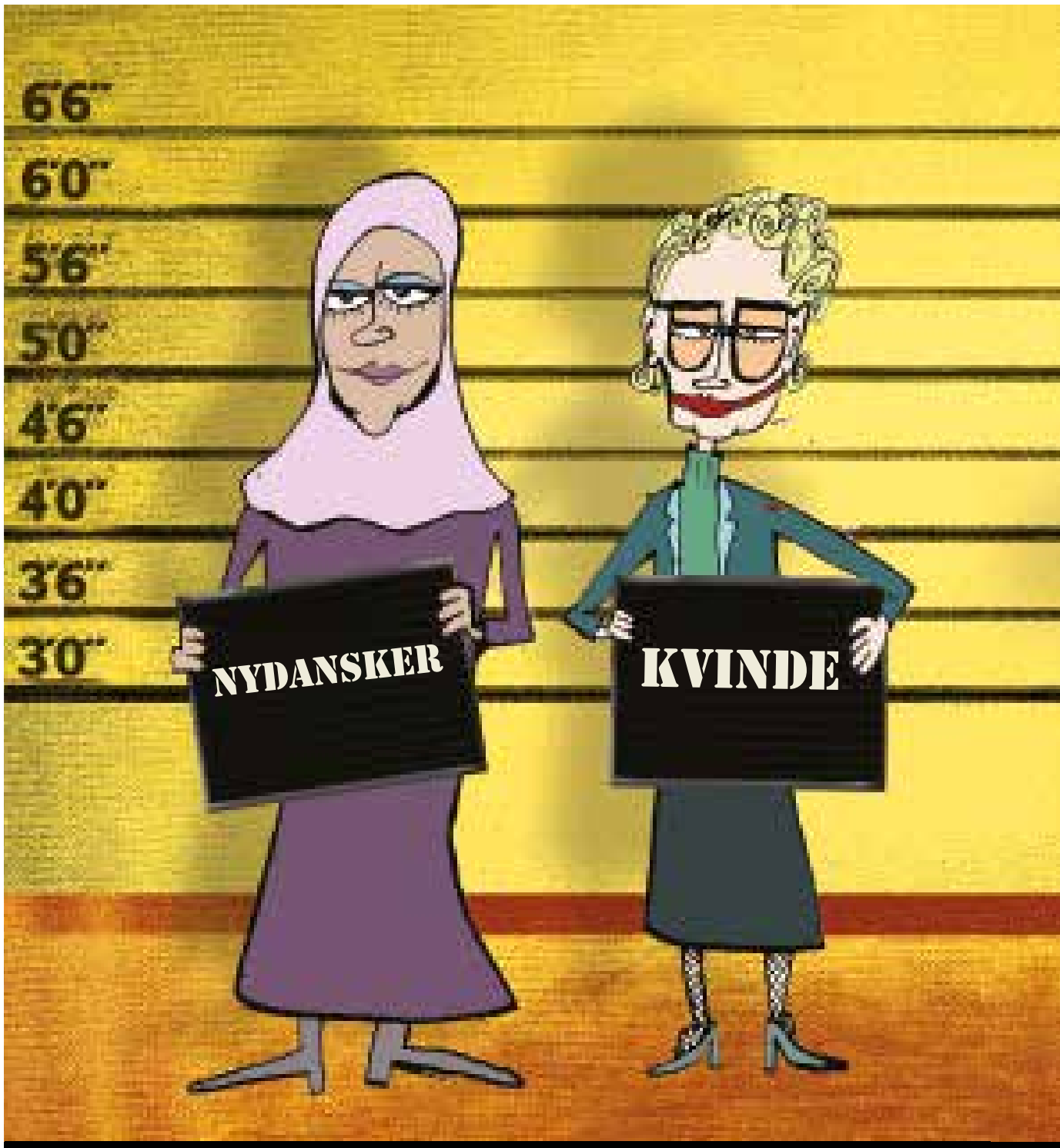
- På den nuværende liste har vi lige dele mænd og kvinder og en gennemsnitsalder på omkring 40, siger Helle Blak.

Og selvom SF med Blaks ord er farveblinde, så rummer listen også fire kandidater med anden etnisk baggrund end dansk.

Ifølge Kasper Møller Hansen er den typiske kommunalpolitiker en offentligt ansat mand, der er over 40 år og gift, men det kan koste stemmer og i sidste ende mandater, hvis vælgerne ikke kan spejle sig selv i kandidaterne, når de om et år står i stemmeboksen.

- Hvis et parti kan snuppe bare 20 stemmer ved at have en kandidat, der er ung, kvinde med libanesisk baggrund, vil somaliere og tyrkere også sætte krydset ud for kandidater med samme etniske baggrund som dem selv.

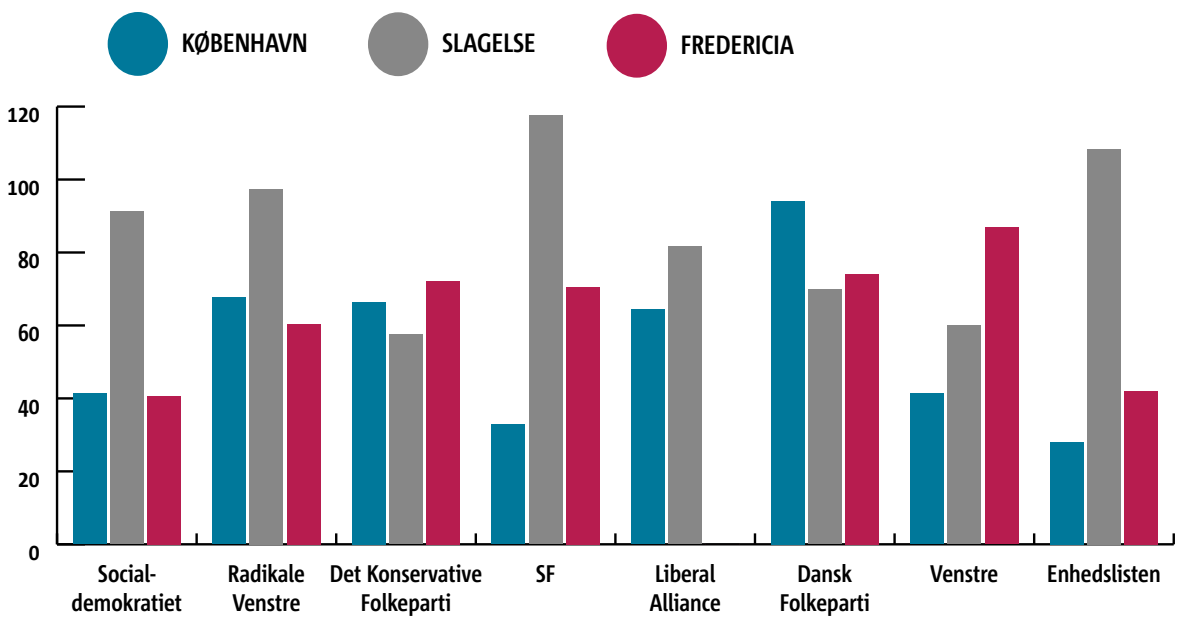
Selv indvandrerkritiske partier som Dansk Folkeparti vil have gavn af at opstille kandidater med anden etnisk baggrund, mener Kasper Møller Hansen, der kalder det en "fejlagtig antagelse at tale om indvandrerpartier og danskerpartier".

NYDANSKERE. Langt flere indvandrere er stemmeberettigede ved kommunalvalg end folketingsvalg, og derfor bør partierne bestræbe sig på at nå ud til denne målgruppe. Ifølge Kasper Møller Hansen gælder der den samme tendens for nydanskere som for kvinder: Vælgerne kigger nedad på listen og sætter deres kryds ved det første ikke-vestlige navn, hvilket tyder på, at de ønsker en mere multietnisk kommunalbestyrelse. Det er dog forkert at antage, at nydanskere stemmer på andre nydanskere per automatik.

SÅ SKÆVT RAMMER PARTIERNE I FORHOLD TIL VÆLGERNES ALDER

Grafen viser, hvor meget partiernes kandidatprofil afviger fra kommunens vælgere. Jo højere værdi, jo mere afviger partiet fra befolkningen. I vores tre testkommuner er Enhedslisten i København således det parti, der afspejler sin kommunes vælgere bedst – SF i Slagelse gør det dårligst.

Sådan gjorde vi: *Kommunen* har på basis af KMD's liste over partiernes egne indberetninger fra kommunevalget i 2013 og data fra Danmarks Statistik delt vælgerne og kandidaterne op i tre aldersgrupper fordelt på mænd og kvinder. Vi har herefter regnet ud, hvor mange procent partierne rammer skævt på hver gruppe i forhold til vælgerne i kommunen. Søjlerne i grafen ovenfor angiver summen af disse afvigelser for hvert parti i hver af de tre kommuner.

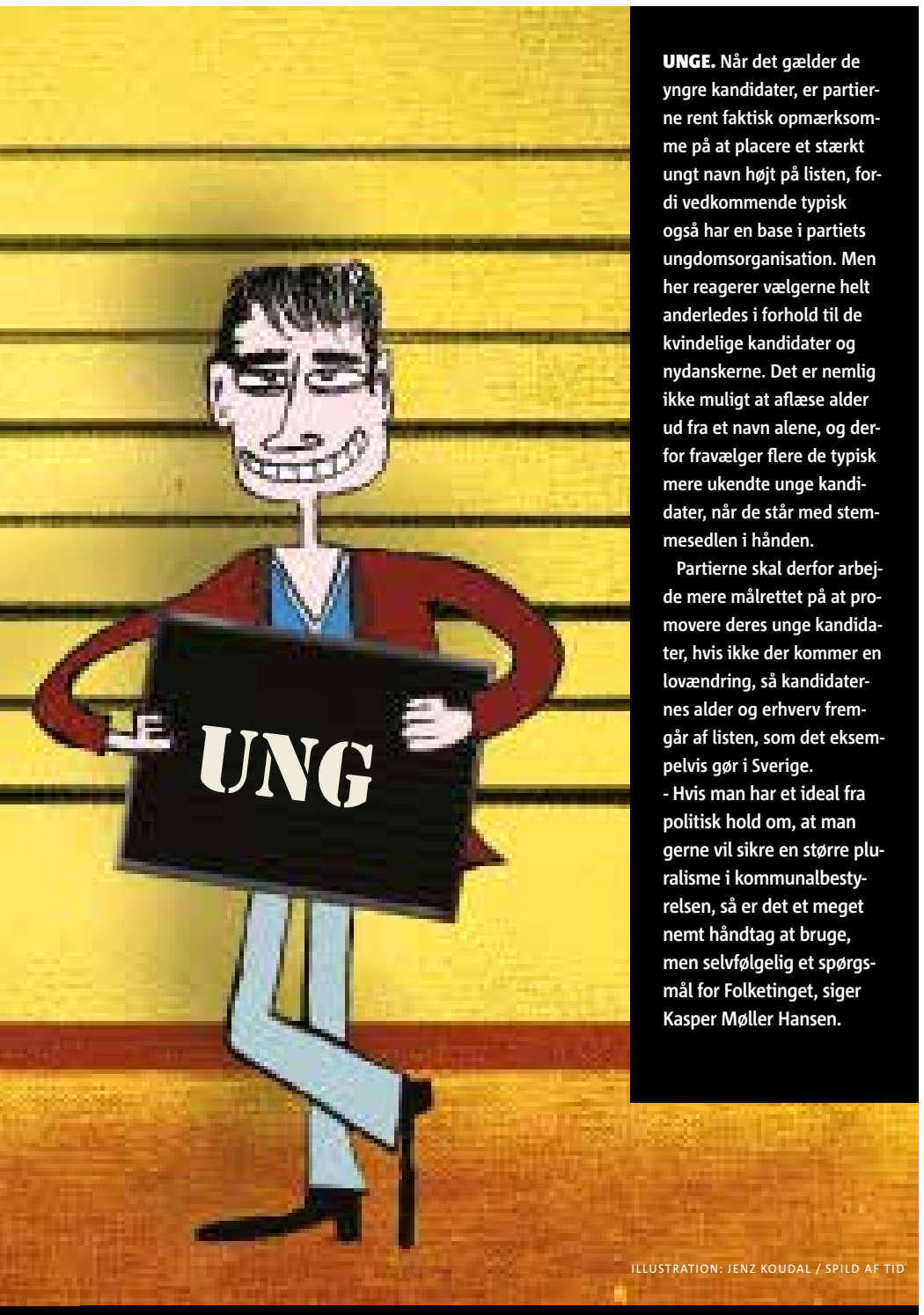

ILLUSTRATION: JENZ KOUDAL / SPILD AF TID

UNGE. Når det gælder de yngre kandidater, er partierne rent faktisk opmærksomme på at placere et stærkt ungt navn højt på listen, fordi vedkommende typisk også har en base i partiets ungdomsorganisation. Men her reagerer vælgerne helt anderledes i forhold til de kvindelige kandidater og nydanskerne. Det er nemlig ikke muligt at aflæse alder ud fra et navn alene, og derfor fravælger flere de typisk mere ukendte unge kandidater, når de står med stemmesedlen i hånden.

Partierne skal derfor arbejde mere målrettet på at promovere deres unge kandidater, hvis ikke der kommer en lovændring, så kandidaternes alder og erhverv fremgår af listen, som det eksempelvis gør i Sverige.

- Hvis man har et ideal fra politisk hold om, at man gerne vil sikre en større pluralisme i kommunalbestyrelsen, så er det et meget nemt håndtag at bruge, men selvfølgelig et spørgsmål for Folketinget, siger Kasper Møller Hansen.

KVINDER. Ved kommunalvalget i 2013 var der 114.000 flere kvindelige end mandlige vælgere på landsplan med en særlig stor overvægt blandt de unge, og det kan blive et problem for de partier, der er domineret af midaldrende mænd. Hvis en vælger ikke har besluttet sig for en kandidat, før vedkommende går ind i stemmeboksen, er det kun muligt at aflæse køn og etnicitet af navnene på listen, og her vælger flere at sætte kryds ud for den første kvinde.

- Den første kvinde bliver prioriteret opad på listen. Hun står måske som nummer tre, men bliver valgt ind som nummer to foran ham, der var prioriteret næsthøjest, siger Kasper Møller Hansen.

”Hvis et parti kan snuppe bare 20 stemmer ved at have en kandidat, der er ung, kvinde eller nydansker, kan det være afgørende, fordi det er så tæt i dansk kommunalpolitik.”
Kasper Møller Hansen, valgforsker

de eller nydansker, kan det være afgørende, fordi det er så tæt i dansk kommunalpolitik, fortæller han.

Det er heller ikke kun venstrefløjspartierne, der vil have gavn af at opstille kandidater med ikke-vestlig baggrund. Flere nydanskere deler ifølge valgforskeren Dansk Folkepartis holdninger om hårdere straffe til kriminelle, og de ville kunne svinge over til partiet med den rigtige kandidat.

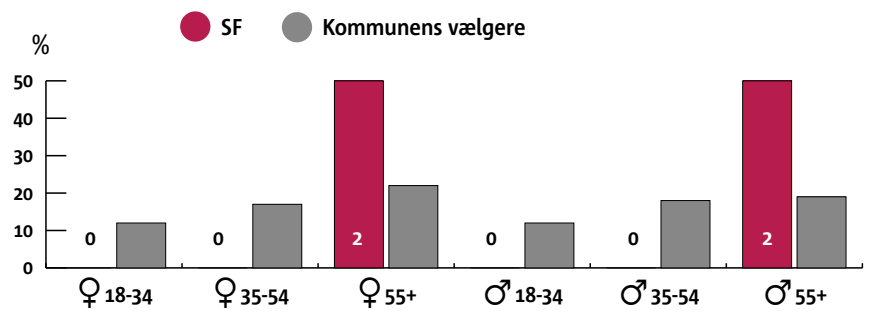
Vælgerne bruger allerede deres kryds til at give udtryk for, at de ønsker forandring. Ifølge Kasper Møller Hansen er der en tendens til, at den første nydansker og den første kvinde på listen bliver stemt opad af vælgerne, selvom partierne opstiller traditionelt med mandlige kandidater øverst.

- Det viser også, at vælgerne gerne vil have en mere spraglet sammensætning, og det bør partierne tænke over. Det kan blive afgørende for, om det bliver den ene eller den anden, der får borgmesterposten, fortæller han.

Piller ved legitimitet

Mens det kan gøre ondt på kort sigt, hvis partierne ikke formår at appellere bredt, er konsekvenserne endnu værre på langt sigt, hvor det kan undergrave tilliden til politikerne i kommunen. Og selvom partierne selvsagt ikke bare kan hive en ung kvinde eller en nydansker ind fra sidelinjen og få vedkommende til at stille op, hviler ansvaret alligevel på deres skuldre, mener Kasper Møller Hansen.

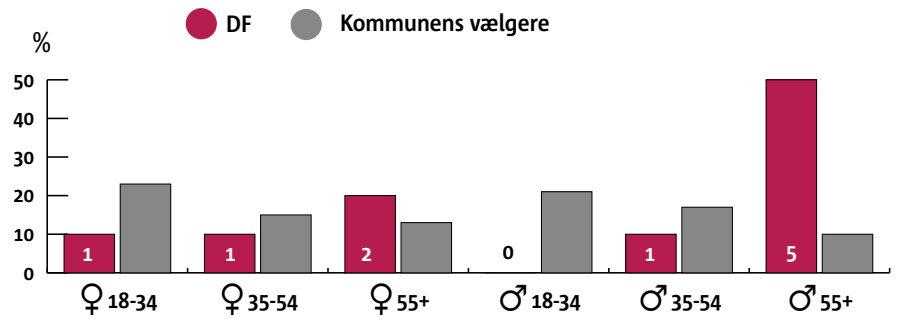
- Det er et spørgsmål om, at partierne piller ved deres egen legitimitet, hvis ikke de får gjort noget. Som vælgere mister vi tillid til en kommunalbestyrelse, når ikke den ligner os, og så støtter vi ikke dens beslutninger. Så det vil være meget kortsigtet, hvis ikke partierne gør en ekstraordinær indsats for at løse dette problem, afslutter Kasper Møller Hansen.

SF I SLAGELSE HAR KUN ÆLDRE KANDIDATER

Grafen viser andelen af kvinder og mænd – opdelt i tre aldersgrupper – for henholdsvis SF's liste ved KV2013 og blandt kommunens vælgere.

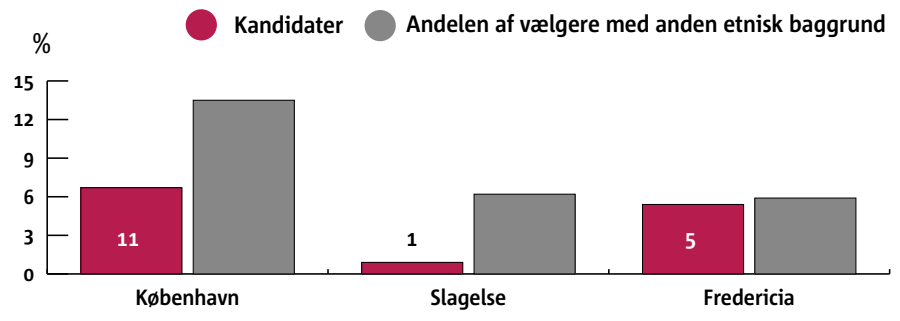
Tallene i søjlerne er værdien i absolutte tal.

DE FLESTE DF-KANDIDATER I KØBENHAVN ER ÆLDRE MÆND

Andel af kvinder og mænd – opdelt i tre aldersgrupper – hos henholdsvis DF og blandt kommunens vælgere.

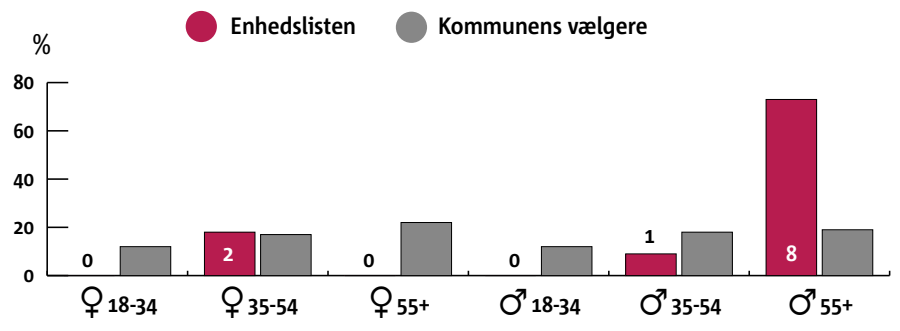
Tallene i søjlerne er værdien i absolutte tal.

FREDERICIA ER BEDST TIL AT OPSTILLE NYDANSKERE

Andel af nydanskere på kandidatlisterne og blandt kommunens vælgere.

Tallene i søjlerne er værdien i absolutte tal.

ENHEDSLISTEN I SLAGELSE ER FOR DE GAMLE 68'ER-MÆND

Andel af kvinder og mænd – opdelt i tre aldersgrupper – hos henholdsvis Enhedslisten og blandt kommunens vælgere.

Tallene i søjlerne er værdien i absolutte tal.

Tilliden til de europæiske institutioner er rekordlav, viser en ny undersøgelse. Hvis den skal op, skal EU blive bedre til at forstå kommunernes virkelighed, sagde Luc Van den Brande blandt andet på regionsudvalgets konference Reflecting on Europe.
Foto: Aurore Belot

Regionsudvalget vil bare gerne forstås

Der er for langt fra de lokale byråd til toppen af EU, og det medfører manglende tillid fra borgerne, konkluderede EU's regionsudvalg på årets kommunikationskonference. Løsningen, mener udvalget, er flere dialogmøder.

tillid

Af Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

Kun 36 procent af borgerne i EU har fortsat tillid til de fælleseuropæiske politiske institutioner. Det viser en ny undersøgelse fra EU's regionsudvalg, som belgiske Luc Van den Brande står bag. Han er professor emeritus i politiske institutioner ved universitetet KU Leuven og medlem af regionsudvalget. Og resultaterne er historisk lave. Aldrig før har tilliden til EU været så lav blandt befolkningen - heller ikke i Danmark, konkluderer han.

Det har fået EU's regionsudvalg til at gribe i egen barm for at få befolkningens støtte til sit arbejde. En støtte, som skal opstå gennem gode historier og bedre og mere direkte kommunikation. Det fastslog et panel af deltagere ved regionsudvalgets kommunikationskonference, der blev afholdt midt i oktober.

Det har fået en række medlemmer af regionsudvalget op af stolene, for den manglende mistillid må ifølge et samlet regionsudvalg skyldes, at det halter med at kommunikere de gode historier om EU. Det mener blandt andre Corrie McChord, borgmester i den skotske by Stirling:

- Det er jo under al kritik, at bare det at kommunikere strukturfondene ud, som i sidste ende jo må siges at være det, vi lever for i det her udvalg, magter vi ikke. Det er derfor, vi har brug for en ny kommunikationsstrategi.

"Jeg er med på, at der er ting, som stadig skal gøres, men vi har altså styr på, at vi skal kommunikere til borgerne. Men de gider ikke høre institutionel propaganda - ligegyldigt om vi forsøger på tusind forskellige måder, kommer de til at ignorere os."
Generalsekretær i regionsudvalget Jiri Burianek

Kommentaren faldt efter en lang debat til konferencen om, hvordan man solgte Europa bedst til borgerne, hvordan kommunernes politikere kunne forstå, hvor vigtige strukturfondene er for dem, og hvordan man fik fortalt den positive historie om EU, så andre end få udvalgte rent faktisk forstår, hvad det er, der foregår i EU - ikke bare i Parlamentet, men også i særudvalg som regionsudvalget.

- I alt for mange år har vi forsøgt at sælge Europa, men EU er alt for langt fra borgernes hverdag - og dermed også for langt fra regionernes og kommunernes hverdag. I alle institutionerne i EU tænker man, at dén sociale virkelighed, som vi ser fra Bruxelles, også er den virkelighed, kommunerne ser. Men det er jo langt ude. Det er vi nødt til at komme over. Ellers bliver det her projekt med EU aldrig til noget, siger Luc Van den Brande.

Mere bottom-up

Derfor vil han nu iværksætte et arbejde, hvor det skal undersøges, hvordan EU bliver bedre til at forklare EU for borgere og lokale politikere, så borgerne og de lokale byråd får mere tillid til EU's institutioner.

- Lige nu er der alt for meget top-down og for lidt bottom-up-kommunikation. I EU hører vi ganske enkelt ikke, hvad regionerne har at sige. Vi lytter ikke til dem. Derfor vil vi nu forsøge at forbedre os, siger Luc Van den Brande.

Flere paneldeltagere til kommunikationskonferencen var sikre på, at løsningen på mistilliden bliver at fortælle flere gode historier om det, EU kan gøre for medlemsstaternes borgere, blandt andet gennem borgerinvolvering. Det, mener Luc Van den Brande, er en god idé, og han vil derfor lade sig inspirere af oldtidens Korea, hvor folket kunne fremsætte forslag i parlamentet.

- Her i EU er der alt for langt fra et byrådsmedlem til Kommissionen. De to parter taler jo aldrig sammen, mens oldtidens koreanere blev direkte involveret i beslutningerne.

Den øgede borgerinvolvering er faktisk allerede på tapetet, fortæller et andet regionsudvalgsmedlem, nemlig borgmesteren i den franske by Coulaines, Christophe Rouillun.

- Fra 2019 skal alle regioner afholde EU-dialogmøder. Og det var alle regioner. På den måde kan vi, når valget kommer i 2019, sige, at vi altså lytter til borgerne i EU, og at vi ikke bare arbejder top-down og trækker lovgivningen ned over hovedet på befolkningen, siger Christophe Rouillun.

Institutionel propaganda

Hos ledelsen i regionsudvalget er man dog ikke så optimistisk stemt over dialogmøderne, som er planlagt til 2019. Det siger generalsekretær i regionsudvalget Jiri Burianek:

- Jeg er med på, at der er ting, som stadig skal gøres, men vi har altså styr på, at vi skal kommunikere til borgerne. Men de gider ikke høre institutionel propaganda - ligegyldigt om vi forsøger på tusind forskellige måder, kommer de til at ignorere os.

"Det er jo under al kritik, at bare det at kommunikere strukturfondene ud, som i sidste ende jo må siges at være det, vi lever af i det her udvalg, magter vi ikke."
Corrie McChord, medlem af regionsudvalget

Vi kan se på de her undersøgelser, at borgerne ikke tror på politikerne, men lokale og regionale politikere har altså gudskelov stadig stor tillid hos borgerne.

Derfor mener han, at dialogmøderne skal holdes i samarbejde med regionerne og kommunerne. For ellers frygter han, at folk ganske simpelt bliver væk.

- Der er en række forskningsresultater, som viser, at borgerne er fuldstændig ligeglade med EU, hvis ikke vi går sammen som en fælles nation - landet Europa. Det er jeg ikke enig i. Der er nemlig også forskning, som viser, at borgerne vil have et pragmatisk EU fremfor mere samarbejde. Det er det, vi forsøger at skabe - mere pragmatik og mindre drømmeri om mere EU.

Regionsudvalgets kommunikationskonference

For syvende gang i år afholdt EU's regionsudvalg en fælleseuropæisk kommunikationskonference. Temaet i år var Reflecting on Europe. *Kommunen* var inviteret af regionsudvalget til at dække konferencen.

Man kunne åbne sin dør og byde velkommen

Flygtningekritiske stemmer taler ofte om integration. Fortidige integrationsbestræbelser dømmes ude, fiaskoen menes afspejlet i kriminalitets-, arbejdsløsheds- og uddannelsesstatistikkerne. Dels er fortællingen om den umulige integration ikke helt sand, dels ville det være klædeligt, hvis man gav nytilkomne en fair chance for at vise deres værd.

Ofte lades man tilbage med indtryk af, at det aldrig er godt nok. Det handler ikke længere om at tage aktivt del i samfundet, at kunne sproget eller at have et arbejde. I stedet tales der uldent om danskhed. Ikke sjældent tages også kristendommen som gidsel: Kristne værdier er åbenbart de sande danske værdier, så dybt masseret ind i folkesjælen, at det ikke betyder noget, at danskere i hobetal melder sig ud af folkekirken. Vi kræver, at andre skal respektere vores kultur, men viser ikke vejen. Vi opfordrer folk til at tage del i samfundet, men anerkender ikke, når det sker. Vi opfordrer folk til at være en del af fælleskabet, men marginaliserer i ord og handling.

En ting, som gerne fremhæves af integrationskritikere, er efterkommernes manglende skolefærdigheder. Læser man imidlertid Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling's profilmodel for 2014, viser beregningerne, at årgangen indenfor de næste 20 år forventes at få cirka samme uddannelsesfrekvens uanset etnisk oprindelse. Profilmodeller viser også, at drenge af dansk og udenlandsk herkomst i lige høj grad forventes at få en videregående uddannelse. Til gengæld forventes unge mænd af udenlandsk herkomst i markant ringere grad at få en erhvervsfaglig uddannelse. Eksperter siger, at dette forhold sandsynligvis skyldes den skandaløse mangel på praktikpladser, der kan betyde, at unge gøres til tabere i uddannelsessystemet, fordi de ikke får mulighed for at færdiggøre den uddannelse, de er kvalificerede til.

Drenge af udenlandsk herkomst halter bagefter danske børn ved 9. klasses afgangseksamen. Forklaringerne er komplekse. Mange undersøgelser tager ikke højde for sociale variabler - det betyder, at det bliver umuligt at se, om forskelle i skolepræstationer skyldes sociale forskelle. En anden undersøgelse har vist, at lærere kan være med til at forværre problemet ved at se skævt til drengene, opgive dem og hurtigt udnævne dem til balademagere. Resultaterne af integrationsbestræbelserne synes altså delvis afhængige af fordomme.

ILLUSTRATION: IB KJELDSMARK

Der skal arbejdes for lighed

Når man taler om integration, må man også identificere sociale problemer. Sociale årsager er komplekse, men er man barn af forældre, der er traumatiserede, ikke har særlig tradition for uddannelse, tilhører en lavindkomstgruppe og måske taler sproget dårligt, står man svagere end de fleste. Lighed er ikke noget, man fødes til; det er noget, et samfund skal arbejde målrettet for. Og inden man peger fingre, må man huske at spørge: Hvordan går det med at få unge gammeldanskere fra uddannelsesfremmed og ringe socioøkonomisk baggrund ind på de videregående uddannelser? Hvordan ser det ud med arbejdsløsheden, den sociale arv og kriminaliteten dér? Og er det lykkedes at øge livslængden og fremme sundheden markant for tilsvarende udsatte grupper blandt etniske danskere? Svarene er ikke opløftende.

I stedet for at tage livgreb med komplekse livsomstændigheder har regeringen indført integrationsydelse til flygtninge. Det gøres vel vidende, hvilke omkostninger starthjælpen havde. Det er ikke raketvidenskab, at fattigdom giver dårligere mulighed for integration. Resultatet er dårligere sundhed, begrænset mulighed for at få tre måltider om dagen, truende hjemløshed og social isolation. Der skabes med fuldt overlæg en ny underklasse, hvor de største tabere bliver de mest sårbare og deres børn. Til gengæld er der intet, der tyder på, at regeringen har planer om øget indsats og afdækning af for eksempel posttraumatisk stress' betydning for sprogindlæring, arbejdsevne og familiedynamik. Besparelserne kan vise sig at blive en usandsynligt dyr løsning.

”Der skabes med fuldt overlæg en ny underklasse, hvor de største tabere bliver de mest sårbare og deres børn.”

Det er også indlysende, at det er vanskeligere at finde fodfæste på arbejdsmarkedet uden netværk og sprogkundskaber. 7 ud af 10 danskere har ikke kontakt med flygtninge og indvandrere og ønsker det heller ikke. Denne temmelig kuldslåede gæstfrihed gør det ikke lettere at være ny. Det er en fordel for integrationen, at man har nogen at spørge til råds, diskutere værdier og lære dansk med. Grøftegravningen maler fjendebilleder, der lukker endnu flere døre.

Af Anne Lise Marstrand-Jørgensen

Forfatter, der debuterede i 1998 med digtsamlingen ‘Vandring inden ophør’. Fik sit gennembrud i 2009 med romanen ‘Hildegard’. Har senest udgivet romanen ‘Dronningen af Saba og Kong Salomon’ i 2014. Er desuden medlem af Venligboerne.

Kriminalitet er et ungdomsfænomen

Kriminalitetsstatistikken fremhæves tillige hyppigt. Selvom det er rigtigt, at indvandrere og efterkommere er overrepræsenterede, begås langt hovedparten af alle lovovertrædelser af gammeldanskere. Blandt mandlige indvandrere og efterkommere er overhyppigheden 50 procent over den øvrige befolknings, blandt kvinder ligner den gammeldanskernes. En del af forklaringen er, at kriminalitet især er et ungdomsfænomen. Blandt efterkommere og indvandrere er andelen af yngre personer langt større end i den øvrige befolkning. Korrigerer man for denne faktor, skønnes det at overhyppigheden kan reduceres med tyve procent.

En anden forklaring er, at efterkommere og indvandrere generelt er socialt og økonomisk ringere stillet end befolkningen som helhed, og også blandt gammeldanskere er kriminaliteten højest blandt lavindtægtsgrupper. Når man korrigerer for socioøkonomisk status, reduceres kriminalitetsindekset for ikke-vestlige mandlige indvandrere til et niveau, der svarer til gennemsnittet for alle mænd. Kun for efterkommere - født og opvokset i Danmark - ser man ikke samme ændring efter korrektion, de står stadig for dobbelt så megen omfattende kriminalitet som gennemsnittet af alle mænd.

Løsningen kunne være tidlig social indsats og bestræbelser på at modvirke den samfundsmæssige marginalisering, der i sidste instans fører til, at vrede og rodløse unge opsøger radikaliserede bandemiljøer for at finde fællesskab og identitet. Det er klart, at den diskriminerende debat om flygtninge og indvandrere næppe kan undgå at påvirke disse unges opfattelse af det danske samfund. Derfor er det en skændsel, når folkevalgte politikere sætter spørgsmålstegn ved danskhed ud fra en ekskluderende dagsorden. Det er en skændsel, når vores integrationsminister provokerer Nørrebros unge med antagelser om, at de driver dagen væk. Det er en demokrati-skadelig skændsel, når Nye Borgerlige har et partiprogram, der er en direkte trussel mod religionsfriheden.

Der er så mange andre historier at formidle. Der er gode eksempler at tage ved lære af. Man kunne fortælle, at integration tager tid, og hæfte sig ved, at anden generation er markant bedre uddannet end første. Man kunne øge opmærksomheden på, hvad fattigdom og social ulighed gør for et samfund. Man kunne formidle viden på området uden at lade alt forplumre af politiske dagsordener. Man kunne åbne sin dør for sin nabo og byde velkommen.

Derfor designer Danmark byer i verdensklasse

NYE VEJE

De offentlige opgaver bliver stadig større og mere komplekse at løse. Samtidig bliver presset på velfærden og behovet for effektivisering på tværs af den offentlige sektor næppe mindre. *Kommunen* inviterer en række forskere, eksperter og praktikere til at levere deres bud på, hvordan vi kan finde nye veje til varig velfærd.

Runa Sabroe
Programleder i Dansk Design Center

Vi danskere er ifølge flere undersøgelser verdens lykkeligste folk. Måske er det fordi, vi bor i nogle af verdens bedste byer. Her kan dansk design nemlig noget ganske særligt. Vores byer vinder igen og igen de store internationale priser. Men hvad er det, som de danske byer kan, og hvad har det med design at gøre? Vi forstår at sætte det enkelte menneske først uden at glemme de store planer. I årtier har vi arbejdet med at forstå og skabe byens opbygning fra mikro til makro, fra individ til masterplan i en kreativ vekselvirkning.

Verdensmester i by

Det er ikke for ingenting, at København igen og igen bliver kåret som en af verdens bedste byer at bo i. Senest da det anerkendte internationale designmagasin Wallpaper udpegede den danske hovedstad som den bedste by i verden. Intet mindre. Den vandt over Los Angeles, over Miami og over Taipei. Den københavnske tro på, at bløde værdier såsom gode rammer for de mennesker, som besøger, bor og arbejder i byen, vandt over de andres hårdere værdier som vækst og infrastruktur. Det er dog ikke et enten-eller. Det særlige ved byen er, at den både er detalje og helhed samtidig. At København både er rar at bo i og en velbygget vækstmotor med god infrastruktur. Pointen er, at hvis en by skal udvikles succesfuldt, skal vi starte med at forstå dem, som skal bo i den, og derefter skabe rammerne. For de bløde værdier er forudsætningen for de hårde og omvendt. Og det er her, danske byer kan noget særligt. Succesopskriften er at se byen som design fra A til Z. Flere danske byer er godt på vej med at tænke byudvikling som en designopgave med plads til det bløde og styr på de hårde objektive krav til en god by.

Kunden med ved tegnebordet

For kort tid siden besøgte jeg Bjarke Ingels' tegnestue i New York. Her sidder lige nu 200 ansatte i hjertet af Ground Zero og tegner på livet løs. Cirka halvdelen af dem tegner på en masterplan og et hovedkvarter for Google i Silicon Valley, mens andre udformer højhuse i Miami og Canada. Det er med andre ord gode tider for den danske tegnestue, som drog til USA for små fem år siden med store drømme og fire mand. Men hvad er det, som BIG tager med sig, og som de er så vilde med i USA?

Succesformlen er, at designet af en vellykket bygning udspringer af en tæt og indgående dialog med alle dem, som skal være en del af bygningen. Gerne udviklet som en fælles fysisk model, som alle må være og er en del af. Netop gennem det fælles modelbyggeri har BIG formået at skabe arkitektur, som både er populær hos kunderne, almindelige mennesker på gaden og arkitekturanmelderne.

Dette gode greb kan du se, så snart du træder ind i tegnestuen. Hundredvis af modeller, som starter med helt enkle geometriske former for til sidst at indfange den endelige bygnings mange detaljer, er selve afsættet, når bygningerne bliver til. Hos BIG skitserer, modellerer, afprøver og remixer de ansatte disse pædagogiske modeller i fællesskab med kunden, til den endelige bygning står færdig. De fysiske modeller er afsættet for en proces, hvor man skaber sammen. En legesyg arkitektur, hvor alt synes at blive til i en organisk og inddragende proces. En designproces for byudvikling, som vi er ganske særlig gode til i Danmark. Så gode, at vi nu kan brede det ud i hele verden.

”Byudvikling er nemlig en så kompleks og organisk størrelse, at den umuligt kan forandres ud fra bare ét perspektiv. En forandrings proces bliver slet og ret kortsluttet, hvis vi ikke tilrettelægger den, så både politikere, embedsværk, civilsamfund og erhvervsliv bliver inddraget undervejs.”

Byer for mennesker

I Danmark forstår vi at bygge bro mellem den store og den lille skala. Derfor bliver danske byer hædret igen og igen, og derfor rejser danske arkitekter lige nu verden rundt og vinder terræn. Når alt kommer til alt, handler udvikling af byer i lige så høj grad om en dyb forståelse for, at mennesket skal bevæge sig gennem byen, som den veltilrettelagte masterplan på den store klinge. Og her kan dansk design bidrage med noget unikt. Vi er nemlig særlig gode til at designe sammen med dem, som skal bruge byen, og omsætte deres behov til nye og innovative løsninger. Vi ser de konkrete mikro-behov for skygge, sol, ro, vand eller liv som ingen andre. Først og fremmest fordi designerne er eminente til at begynde med menneskets grundlæggende behov, når nye produkter, services og kommunikation tager form. Uden vi dog mister det store overblik og masterplanen. Vi magter altså at zoome ind og ud, så vi kan stille skarpt på såvel detaljen som helhedsplanen.

Borgere som medskabere

Netop nu udvikler designbureauerne Blue Bakery og Urgent Agency i samarbejde med Odense Kommune et koncept for et nyt Borgernes Hus.

Visionen er at skabe et sted, hvor borgerne føler sig velkomne, og som byens virksomheder bruger aktivt, når de udvikler forretningen og skaber nye produkter og løsninger. Et hus, som er et centralt knudepunkt for byens liv og borgere.

I udviklingen af Borgernes Hus benyttede designerne en række visuelle designgreb, som gjorde det lettilgængeligt og nemt for både husets beboere og byens borgere at være medskabere af den nye løsning. Resultatet er et hus for brugere, beboere og virksomheder efter byens behov. Det viser med al tydelighed, at processen skal designes helt fra starten. Også før huset overhovedet har taget form.

Konkrete og fysiske bud er vejen frem

Men hvad er det så, designerne kan, som vi har så hårdt brug for, når fremtidens byer skal udvikles? Som den største selvfølgelighed og med stor ekspertise bruger designere fysiske afsæt, når nye byløsninger skal realiseres. Designerne har en helt særlig evne til at udforme visuelle, grafiske 1:1 modeller og derved forsøge sig frem, når abstrakte ideer skal blive til konkrete forslag. Det er effektivt, når byer skal forandres. Som direktør i Dansk Design Center Christian Bason ridser det op, skal vi arbejde ud fra tre designprincipper, når byer skal udvikles: visualisering, samarbejde og brug af fysiske prototyper. Byudvikling er nemlig en så kompleks og organisk størrelse, at den umuligt kan forandres ud fra bare ét perspektiv. En forandringsproces bliver slet og ret kortsluttet, hvis vi ikke tilrettelægger den, så både politikere, embedsværk, civilsamfund og erhvervsliv bliver inddraget undervejs. Ved hjælp af visuelle og kreative metoder lægger en designdreven byudvikling op til, at de nye løsninger bliver til i et samarbejde på tværs. En vigtig pointe er her, at der ikke kun er tale om debat og lange notater. Når vi inddrager designere i byudviklingsprocessen, skal vi fysisk skabe løsningerne, efterhånden som vi går fra abstrakte tanker til mulige bud på løsninger. Farvel til lange høringer, debatter og tætskrevne A4-sider, der skifter hænder internt i forvaltningen. Goddag til konkrete og fysiske bud på, hvordan løsningen kan se ud, og dermed en langt mere eksperimenterende tilgang til, hvordan vi udvikler vores byer.

Hvis danske byer fortsat skal være i verdensklasse, skal designerne inddrages sammen med arkitekterne som en central del af fremtidens byudvikling. Den nordiske evne til at designe sammen med brugerne og omforme deres behov i nyskabende byløsninger er allerede blevet opdaget internationalt. Nu skal vi blot blive endnu bedre til at finde ind til denne evne, også når vi udvikler fremtidens byer i Danmark fra de bedste byer til de ypperste byer.

På luftfotos af ejendomme er det svært at vurdere, hvilke materialer der er brugt ud- og indvendigt, den håndværksmæssige udførelse, eller i hvilket omfang en ejendom er vedligeholdt, påpeger Dansk Ejendomsmæglerforening.

Foto: Aerodan Luftfoto / Polfoto

Regeringen vil vurdere boliger udfra luftfotos

Når værdien af 350.000 boliger skal fastsættes, skal det ske ved hjælp af billeder fra oven, foreslår regeringen. Men ejendomsmæglerne tror ikke på ideen.

boligskatter

En flyvemaskine udstyret med et særligt kamera skal på vingerne for at fotografere alle ejendomme i Danmark. Billederne skal bruges til at fastslå værdien af i alt cirka 350.000 boliger, som et nyt it-baseret system ikke kan vurdere præcist nok.

Det foreslår regeringen ifølge Jyllands-Posten.

Avisen har fået indblik i detaljerede dokumenter, som regeringen har udleveret i de aktuelle forhandlinger om en ny boligbeskatning. Fotomaterialet skal vise boligerne skråt fra oven fra alle vinkler.

Billederne skal supplere den manuelle vurdering og dermed hjælpe embedsmænd med at vurdere husenes stand og eksempelvis sammenligne med andre huse i kvarteret. Men risikoen for fejlvurderinger bliver stor, hvis boligers værdi skal fastsættes fra oven, mener Dansk Ejendomsmæglerforening.

- Hvis man betragter en ejendom ud fra et luftfoto, vil man stort set kun kunne se, hvilken farve husets tag har, siger formand Torben Strøm til Ritzau.

- Man kan ikke se, hvilke materialer der er brugt ud- og indvendig, den håndværksmæssige udførelse, eller i hvilket omfang en ejendom er vedligeholdt. Dermed får man ikke et retvisende billede af værdien.

Kun en "meget lille andel" af boligvurderingerne vil ramme plet, hvis de laves på baggrund af luftfotos, forudser Torben Strøm.

- Alle de, som får en forkert vurdering, har kun én vej at gå. Og det er at klage over vurderingen, siger han.

En kilde blandt mange

Anderledes positiv er direktør for Boligøkonomisk Videnscenter Curt Liliegreen. I nogle sammenhænge giver det god mening at besigtige boliger fra oven, og luftfotos bruges allerede i dag, påpeger han.

- Det er en detalje, der er taget ud af en sammenhæng. Systemet bruger mange forskellige kilder. Luftfoto er kun en af dem.

- Man bruger BBR-registret (Bygnings- og Boligregistret), når man skal vurdere fast ejendom. Problemet er, at folk river ned og bygger til uden at indberette det, siger Curt Liliegreen til Ritzau.

På Christiansborg er De Konservative og Socialdemokratiet skeptiske overfor forslaget om luftfoto-vurderinger. Partierne frygter ifølge Jyllands-Posten, at boligvurderingerne bliver upræcise, hvis de baseres på billeder taget fra et fly. Men skatteminister Karsten Lauritzen (V) påpeger, at det vil koste et stort beløb og tage mange år, hvis embedsmænd skulle sendes ud til cirka 350.000 boliger for at vurdere deres værdi.

"Hvis jeg havde millioner eller milliarder, ville jeg hellere bruge dem på at sænke skatten på arbejde."

Karsten Lauritzen (V), skatteminister

- Hvis jeg havde millioner eller milliarder, ville jeg hellere bruge dem på at sænke skatten på arbejde.

- Jeg ville ikke bruge dem på at sørge for, at de manuelle vurderinger er korrekte ned til sidste komma, siger han til Jyllands-Posten.

Skatteministeren understreger, at boligejerne får mulighed for at klage.

- Det, synes jeg, er mere fair, end at der skal gå flere år, før de kan få en vurdering, siger Karsten Lauritzen.

Skat er i gang med at udvikle et omfattende it-baseret system, som skal bruges til at lave et skøn over danske boligers værdi. Men især i landdistrikterne kniber det med at indsamle tilstrækkeligt med data om ejendommene. Derfor skal de cirka 350.000 boliger vurderes manuelt. /ritzau/

Det nye vurderingssystem for boliger

- **I første omgang** skal alle ejendomme vurderes udfra en statistisk model. Den medtager et stort antal oplysninger:
- **Faktiske handelspriser fra** de sidste seks år bliver regnet ind og fremskrevet til nutidige priser.
- **Udfra salgspriserne på** lignende boliger i området udregnes en kvadratmeterpris, som medregnes.
- **Modellen tager også** højde for beliggenhed og afstand til eksempelvis kyst og motor- og landeveje.
- **Desuden foreslår regeringen,** at 350.000 boliger skal fotograferes fra luften.

Kilde: Jyllands-Posten

Ordførerne

Kommunalordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne uge **Andreas Steenberg** (R)

UDDANNELSE ER ÅBENBART BLEVET EN MALKEKO

Debatten om 2025-planen burde handle om vores børns fremtid. Statsministeren sagde også meget om fremtiden i åbningstalen til Folketinget. Men det er småt med handlingen. Sammenlagt sparer regeringen og deres flertal over 10 milliarder kroner på uddannelse. Hertil kommer SU-besparelserne. I Radikale Venstre har vi svært ved at se, hvordan det er at tænke på næste generation, som Lars Løkke Rasmussen sagde det i sin åbningstale.

Børn, der vokser op med tro på sig selv, tro på omverdenen og tro på fremtiden. Det er den drøm, som hver dag driver vores virke i politik. Danmark skal være et samfund af overskud med mennesker, som skaber, handler og tror på, at det nytter. Hvor vi ser muligheder fremfor begrænsninger. Hvor vi er frie og selvstændige, men med respekt og samfundssind i behold. Hvor vi sammen er kloge nok og stærke nok til at gribe fremtiden og gøre den til vores.

Derfor er Radikale Venstre et uddannelsesparti. Uddannelse gør os rige som mennesker. Uddannelse giver perspektiv, indsigt og udsyn. Uddannelse giver os muligheder og styrker os i mødet med omverdenen og fremtiden. Det vigtige er ikke, om uddannelsen er lang eller kort, men at den stiller os bedre i livet og åbner verden for os. Som mennesker og som samfund.

Vi begriber ikke, at flertallet vil lave de her besparelser. I Radikale Venstre er vi også kede af, at Socialdemokratiet støtter det. Uddannelse er åbenbart blevet en malkeko, når der skal findes penge til skattelettelser og politibetjente ved grænsen. Det er en forkert prioritering.

Besparelserne rulles ud som det for kommunerne velkendte omprioriteringsbidrag, hvor der tages 2 procent hvert år. For mig at se den værste form at spare på. På den måde fralægger regeringen sig ansvaret - det skal ledere og undervisere tage på sig. Spørgsmålet er, hvad der vil ske? Jeg er bange for, at der sker det samme som med sygehusene - at der kommer færre og man laver store enheder. Så er din kommune klar til en situation uden en ungdomsuddannelse?

"Uddannelse er åbenbart blevet en malkeko, når der skal findes penge til skattelettelser og politibetjente ved grænsen. Det er en forkert prioritering."

» **Kommenter klummen på kommunen.dk**

NYBORG STRAND®
HOTEL OG KONFERENCECENTER

OVER 80%
AF VORES KUNDER SER VI IGEN
– måske kan de ikke undvære vores service.

Hele Danmarks mødested

Østerøvej 2 5800 Nyborg 65 31 31 31 nyborgstrand.dk

OPRÅB FRA GRÆNSELANDET

”HERHJEMME PIVER VI, SÅ SNART NOGEN BEDER OM HJÆLP”

Borgmester **Thomas Andresen** har holdninger til dansk flygtningepolitik, der stritter, når man tilhører Venstre og repræsenterer ‘det gule Danmark’. Men sådan må det være, når man er rundet af grænselandet og vil kunne se sig selv i spejlet, når bølgerne har lagt sig.

Af Johan Seidenfaden
johan@kommunen.dk

Aabenraas Venstre-borgmester Thomas Andresen står midt på den lille markvej, der adskiller Tyskland og Danmark, og forestiller sig, hvor let det må være at krydse grænsen uset, når sommerens majsplanter står i 2-3 meters højde på begge sider.

- Hvis du virkelig ønsker at krydse grænsen her, så er du kun synlig den tid, det tager at løbe de 3 meter ind i majsmarken igen.

Pointen, som borgmesteren efterhånden er blevet landskendt for, er, at den dansk-tyske grænsekontrol, som hans partifæller på Christiansborg netop har fået forlænget, er meningsløs. Spild af ressourcer.

- Dengang der var en fysisk grænsekontrol, da vidste vi, der boede hernede, jo, hvor der var toldere. For de var altid kun ét sted. Så når man havde en enkelt pakke cigaretter for meget med - og det tror jeg rigtig mange "kom til" dengang - jamen, så kørte vi jo bare over ved Padborg.

Indrømmelsen af, at borgmesteren kendte til det lille ‘smuglertrick’, falder, da han har sat sig tilbage i bilen og sammen med *Kommunens* udsendte kører videre ud i grænselandet omkring Padborg. Thomas Andresen vil med denne køretur vise *Kommunens* læsere, hvorfor vi ikke skal spilde penge på grænsekontrol, og forklare, hvorfor det at være sønderjyde ansporer ham til at være kritisk overfor regeringens flygtningepolitik.

Synspunkter under pres

I Aabenraa fik Dansk Folkeparti 31,8 procent af stemmerne ved valget i 2015, og Thomas Andresen kan derfor opleve en del modvind, når han fremturer med sine synspunkter, som han eksemplevis formulerede tidligere på måneden ved et debatmøde i Flensborg om danskhed: ”Jeg er simpelthen bange for, at vi til sidst ikke kan genkende os selv. Danmark har altid været meget åbent overfor udlandet, men vi er for øjeblikket ved at sætte nogle skodder op, så vi ikke mere har det åbne syn ud mod verden.”

Disse synspunkter er under pres i Sønderjylland.

”Vi kan om nogen hernede tale med om, hvad det kan medføre af konflikter og tragedier, hvis ikke vi er åbne og prøver på at lære hinandens kultur at kende.”

- Facebook er blevet sådan et sted, hvor alle kan komme med deres holdninger og hjemmestrikkede ideologier. Dér er jeg under pres. Så hører jeg det jo også meget fra DF. Og så hører jeg det også fra borgere, der synes, at jeg giver køb på vores værdier. Lige så snart der sker noget kriminelt - en voldtægt eller noget - så skal jeg høre for

Til ventre ligger Danmark – til højre Tyskland. Og her gør grænsekontrol hverken fra eller til. Thomas Andresen, V-borgmester i Aabenraa Kommune, har gjort sig bemærket med sin kritik af grænsekontrollen og regeringens flygtningepolitik. Som borgmester er han rundet af sin egn, hvor samhandel med andre lande og åbenhed overfor fremmede kulturer historisk har været – og stadig er – afgørende.

Foto: Johan Seidenfaden

det: "Der kan du bare se: Sådan er de".

- Jeg ville under alle omstændigheder stå ekstremt godt, hvis jeg blev tilhænger af grænsekontrol og var mere barsk i mine udtalelser om flygtninge og indvandrere.

Men hvorfor så ikke bare rette ind? Det handler om at være formet af sin egn, lader borgmesteren forstå.

- Vi er jo som borgmestre gjort af det stof, der kendetegner vores kommune. Og hernede er det samhandel med andre lande. Jeg er rundet af den historie, siger han og uddyber:

- Aabenraa er en gammel søfartsby, og allerede i 1700-tallet byggede vi skibe og sejlede til Fjernøsten for at handle. Vi har altid haft det her med at respektere andre kulturer og lære at forstå dem. Også at lære at udnytte dem og samhandle med dem. Det gør vi i udstrakt grad også i dag. Vi har en samhandel med Tyskland på 110 milliarder på nationalt plan - cirka halvdelen af de penge udspringer hernedefra.

De vigtige rødder

Men de omstridte synspunkter kan også spores tilbage til Thomas Andresens egen familiehistorie. Mens vi holder ved en af de mange grænseovergange, der kun er markeret med et lille skilt - og som borgmesteren hævder,er fuldstændig umulige at overvåge - fortæller han om sin baggrund.

Han har selv både danske og tyske rødder. Hans fars familie stammer fra grænselandet, hvor det at være dansk eller tysk hurtigt kan blive et kompliceret spørgsmål. Den farmaceut-uddannede farfar boede for eksempel på Aabenraa-egnen, der dengang lå på den tyske side. Men da grænsen blev flyttet sydpå i 1920, boede han pludselig i Danmark, og hans uddannelse var ikke længere adgangsgivende til drømmen om eget apotek. Derfor flyttede han til Flensborg, hvor Thomas Andresens far så siden blev født. Efter 2. verdenskrig emigrerede faderen til Namibia, der engang hed Tysk Sydvestafrika, og her mødte han Thomas Andresens mor, der oprindelig kom fra Sydtyskland. De fik en datter, der ikke trivedes i det afrikanske klima, og familien ville nu flytte tilbage. Men til Tyskland eller Danmark?

- Min far sagde altid, at hver gang han krydsede grænsen fra Tyskland ind i Danmark, så følte han, at han fik indre ro. At det var her, han hørte hjemme. Så de valgte meget bevidst at flytte til Aabenraa.

Da den lille familie kom til Danmark, var det første, de gjorde, at købe en flagstang og hejse Dannebrog.

- Ikke fordi de var specielt nationale, men for ligesom at markere, at nu havde de fundet deres rødder.

Og her blev Thomas Andresen så født. I en tid, hvor verdenskrigene stadig trak friske og blodige ar i den sønderjyske muld, men hvor han altid følte, at sønderjyderne gav hans familie en chance.

- Tyskere var ikke særligt populære dengang i slutningen af 50'erne. Mange sønderjyder havde mistet familie i 2. verdenskrig. Og i 1. verdenskrig. Men jeg har aldrig - som tosproget og med tysk oprindelse - følt had eller følt, at jeg ikke blev accepteret.

- Når jeg så i dag møder syrere, tyskere, polakker eller whatever, så skal de have lov til at bevise, at de gerne vil være en del af vores samfund. Det, at man kommer fra et andet land, har en anden religion eller har en anden hudfarve, er for mig ikke nok til, at man bliver ekskluderet. Det er simpelthen, fordi jeg selv føler, at jeg og min familie fik muligheden dengang.

- Aabenraa Kommune har jo i princippet en borgmester, der er 2.-generationsindvandrer, siger Thomas Andresen og smiler.

Det har så lidt betydning

- Det er altså en politibil, der kører dér, siger han pludselig og nikker op mod bakspejlet i sin beige SUV.

- Det er jo ikke ligefrem, fordi der er buldrende travlt her, og andre steder i landet er der cykeltyverier og anden kriminalitet, som man ikke får håndteret. Vi har et rigtig godt politi, så jeg synes, det ærgerligt, at de går her og laver noget, som har så lidt betydning.

På spørgsmålet om, hvad han ellers mener om andre af regeringens mere omdiskuterede initiativer på flygtningeområdet såsom smykkelov og opgør med kvoteflygtninge, kommer der en kort tænkepause.

- Jeg er jo ikke enig med Støjberg i nogle af de her meget restriktive regler. Jeg er med på, at det har noget signalværdi, og jeg er med på, at det er anderledes at være lokalpolitiker, end det er at være folketingspolitiker. Men jeg er nu engang lokalpolitiker og borgmester, og derfor tager jeg afsæt i forhold, der gælder for min kommune - det er det, jeg føler, jeg skal.

- Lige det her med smykkeloven: Det blev karikeret for meget, for det kom til at handle om guldtænder og vielsesringe. Det var for mig ikke det, der var budskabet. For mig var budskabet, at hvis du har penge på kontoen, så skal du bruge af dem, før du beder om hjælp hos det danske samfund. Og det er generelt fornuftigt, lyder det fra borgmesteren, og her kan man næsten se den liberale glød blive tændt i hans øjne.

- Det er ikke alting, der er en kommunal opgave! Jeg har jo for eksempel fået opringninger fra borgere, der fortæller, at de har været smadderuheldige, og at deres lejlighed er brændt. Tænk at ringe til en borgmester og sige: "Hvad skal jeg nu gøre?" Min første indskydelse er, at jeg synes, han skal ringe til et forsikringsselskab. Vi er jo for pokker ikke et forsikringsselskab!

Thomas Andresen er led og ked af, at folk har opfattelsen af, at alt som udgangspunkt starter ved kommunen. Og hvis ikke kommunen tager sig af det, så går det i stå, og man kan begynde at protestere.

I det rigtige parti

- Så jeg er altså med i det rigtige parti. Vi skal passe på, at vi ikke gør flygtningespørgsmålet til nationens eneste og største problem. Det er det ikke. Vi har så mange andre problemer, som vi skal håndtere. Vi står ved en skillevej nu, hvor vi skal prøve at få borgerne til at få ejerskab til eget liv igen. Og der er nogen, der skal have det kærlige puf, som kontanthjælpsloft og 225-timers-regel er. Og dér er jeg med i det rigtige parti.

- Jeg synes også, vi er rummelige nok til at have sådan nogen som mig i partiet. Og til at have andre fløje. Det er kun fair, at medlemmer af et parti også engang imellem påpeger, at der er nogle problemer. Det gjorde de sjællandske S-borgmestre jo også i sin tid i forhold til ghettodannelser. Og de blev først rigtig hørt bagefter.

"Det, at man kommer fra et andet land, har en anden religion eller har en anden hudfarve, er for mig ikke nok til, at man bliver ekskluderet. Det er simpelthen, fordi jeg selv føler, at jeg og min familie fik muligheden dengang."

Blå bog

Thomas Andresen

- **Født 16. juli** 1964.
- **Medlem af kommunalbestyrelsen** for Venstre i Aabenraa siden 2010 og borgmester siden 2014.
- **Matematisk-samfundsfaglig student fra** Aabenraa Statsskole i 1983.
- **Diplomingeniør fra Ingeniørhøjskolen** i Horsens i 2003.
- **Har været aktiv** i det sønderjyske private erhvervsliv siden 1984 og var direktør i Daugaard Pedersen Aabenraa A/S, da han i 2013 blev valgt til borgmester.

Vi gør et kort stop udenfor Frøslevlejren, der under krigen fungerede som interneringslejr for dansk politi og frihedskæmpere og efter krigen husede kollaboratører. Thomas Andresen kigger ud gennem bilens forrude og konstaterer:

- Vi sønderjyder kan om nogen tale med om, hvad det kan medføre af konflikter og tragedier, hvis ikke vi er åbne og prøver på at lære hinandens kultur at kende.

- Jeg tror altså, at der er en del, der på et tidspunkt vil kigge sig selv i spejlet og tænke, om de egentlig agerede rigtigt. Det må de jo forsvare sig mod til den tid. Men det ønsker jeg ikke.

- Da flygtningekrisen var på sit højeste, husede de i Flensborg flere flygtninge om måneden, end vi modtager på et helt år i Danmark. Det har man håndteret i Flensborg, en by på omkring 80.000 indbyggere. Herhjemme begynder vi at pive, lige så snart der kommer nogen og beder om hjælp, siger han med tryk på "at pive".

Vi kører videre, og kort efter når turen rundt på Padborgegnen sit endemål, Padborg Station, hvorfra *Kommunens* udsendte kan tage toget hjem til hovedstaden. Et par afsluttende bemærkninger falder i den tomgående SUV.

- Jeg glemmer aldrig en aften, jeg var hernede; det var smadderkoldt - i november måned. Det var første gang, de lukkede grænsen. Jeg havde lige været ude at passe mit lille barnebarn, der var et halvt år på det tidspunkt. Så var der en syrisk mor, der havde et lille barn på samme alder. Det lå og sov på et tæppe henne i noget af det grove grus derhenne, siger han og peger.

- Sutteflasken stod lige ved siden af.

- Det er altså sådan nogle billeder, som jeg synes er så hjerteskærende. Man kan godt sige om dem, der finder helt herop, at de har ressourcer og det ene og det andet, men de, der sad dernede, havde altså ingenting. De var bare i nød.

"Da flygtningekrisen var på sit højeste, husede de i Flensborg flere flygtninge om måneden, end vi modtager på et helt år i Danmark. Det har man håndteret i Flensborg, en by på omkring 80.000 indbyggere. Herhjemme begynder vi at pive, lige så snart der kommer nogen og beder om hjælp."

Send debatstof til os:
Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inkl. mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inkl. mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

27 %

af lederstillingerne i den offentlige og private sektor i Danmark er besat med kvinder. De tilsvarende tal er 40 procent i Sverige, 38 procent i Island og 36 procent i Norge.
Kilde: dknyt og World Economic Forum

Styrket indsats for børns trivsel kræver lovændring

folkeskole

Bjørn Hansen (formand for Undervisningsudvalget i Danmarks Lærerforening), **Dorte Steenberg** (næstformand i Dansk Sygeplejeråd) og **Niels Christian Barkholt** (næstformand i Dansk Socialrådgiverforening)

Trivsel er en helt afgørende faktor for, at børn i skolen får udbytte af deres undervisning. Men cirka 15 procent af alle børn oplever i løbet af deres skoletid så store sociale, personlige eller sundhedsmæssige udfordringer, at de får brug for hjælp fra voksne fagprofessionelle. Det svarer til fire børn i hver eneste folkeskoleklasse. Det viser undersøgelser fra SFI, der har set på børn og unges velfærd og trivsel.

Når børn har problemer i hjemmet eller ondt i livet, kan det skade både livskvalitet, skolegang og læring. Derfor er det afgørende, at der hurtigt og effektivt tages hånd om børnenes problemer. Det kræver et stærkt tværprofessionelt samarbejde blandt andet mellem lærere, pædagoger, sundhedsplejersker, psykologer, skolepsykologer, tandplejere, tale-høre-lærere, audiologopæder og skolesocialrådgivere på hver enkelt skole.

Tilfældig praksis

Men hvis denne tværfaglige indsats skal sikres, er det nødvendigt, at kommunerne forpligtes til at lave strategier og faglige rum for det professionelle forebyggelsesarbejde mellem forskellige faggrupper ude på skolerne.

Det kræver en lovændring. I 2011 blev den forpligtelse, kommunerne tidligere havde til netop dette, nemlig fjernet, hvilket har resulteret i en ujævn og tilfældig praksis rundt om i landet. Derfor er det i dag langtfra alle skoler, som har et fast og velfungerende forum for de tværfaglige indsatser for udsatte børn.

Tag problemer i opløbet

På trods af, at fordelene ved et effektivt tværprofessionelt arbejde med børnene længe har været kendt, er rammerne for netop dette arbejde på de danske skoler blevet svækket.

I december 2015 understregede en evaluering fra Socialstyrelsen, at der er behov for at sikre et fast tværprofessionelt forum på skolerne for strukturerede dialoger mellem de forskellige fagprofessionelle og forældrene om hvert eneste barn, der er bekymring for. Alligevel har politikerne ikke handlet.

En ny undersøgelse fra SFI viser, at 15 procent af alle børn oplever store sociale, personlige eller sundhedsmæssige udfordringer i løbet af deres skoletid
Foto: Katinka Hustad / Polfoto

Derfor er en række organisationer for ansatte i og omkring folkeskolen nu gået sammen for at udvikle en ny, styrket tilgang til arbejdet for udsatte elevers skolegang.

Traditionelt har tilgangen – lidt groft sagt – været at håndtere dé sociale problemer, som var allermest synlige. Denne tilgang bør ændres, så vi i stedet kan sætte systematisk og professionelt ind langt tidligere.

Derved kan vi tage børnenes problemer allerede i opløbet, hvilket er en forudsætning for højere kvalitet.

Koordineret indsats

Alle faggrupper skal naturligvis ikke involveres, hver gang et barn viser de første tegn på mistrivsel, men de skal være tilgængelige, hvis der bliver brug for dem. Hvis eksempelvis tandplejeren møder et barn, hvor tænderne er dårligt holdt, kan årsagen være sociale problemer i familien, som kalder på en koordineret indsats, hvor klasselærer og skolesocialrådgiver involveres.

Samtidig er det vigtigt, at de forebyggende niveauer i kommunen spiller sammen: Indsatserne på forvaltningsniveau og i PPR-regi skal spille direkte sammen med det tværfaglige samarbejde mellem lærere, skoleledere, pædagoger, sundhedsplejersker, psykologer, skolepsykologer, tandplejere, tale-høre-lærere, audiologopæder og socialrådgivere.

Når børn har problemer i hjemmet eller ondt i livet, kan det skade både livskvalitet, skolegang og læring.

Vi skal kunne skabe korte og intensive indsatser omkring familierne, som får både barn og forældre tilbage på sporet. Det er et helt afgørende bidrag til at styrke den sociale mobilitet. Børns trivsel i skolen er afgørende både for det enkelte barn og for samfundet som helhed.

Loven må ændres, så den sikrer, at alle ressourcepersoner omkring barnet arbejder sammen om at sikre trivslen.

Af Michael Kjærgård. Ærlig talt

Flere paralleller mellem halloween og politik

Det er med halloween, som det er med fastelavn og for den sags skyld med jul og sommerferie og skolestart og enhver anden begivenhed, der har en kommerciel side: Det starter, længe før det foregår. Men selvom der er blevet snittet græskarhoveder siden før efterårsferien, så er halloween altså først i dag eller snarere i aften. Når mørket falder på.

Halloween er i store træk det samme som allehelgensaften, idet sidstnævnte er den kristne udgave, mens førstnævnte oprindelig var hedensk. Men kun indtil den så at sige blev eksproprieret af den nye tro, hvis udøvere - meget pragmatisk - havde den vane at overtage eksisterende vaner for at så at ændre dem indefra med nyt betydningsindhold. En tilgang, der godt kunne minde lidt om den måde, man gør tingene på indenfor politik.

Mens allehelgensaften har været ganske upåagtet i umindelige tider, så har halloween opvist en helt anderledes gennemslagskraft siden introduktionen herhjemme omkring årtusindskiftet. En stigning fra 50.000 årlige danske græskar til en produktion, der er på vej til millionen, vidner om, at skønt indholdet er det samme, så betyder indpakningen faktisk

noget. Så der er flere paralleller mellem halloween og politik. Uhyggen breder sig.

Men så indholdet, da! Halloween er den nat på året, da fløjdørene mellem de levendes og de dødes verden står om ikke vidt åbne, så på klem. Deraf græskarlygterne, hvis oprindelige funktion var at sprede lys i mørket og holde gespensterne på afstand. Her har vi endelig noget, der intet som helst har at gøre med politik. I politik skal der mere til.

Ikke at det forhindrer hverken mørke- eller lygtemænd i at gøre forsøget; det virker bare sjældent. Og hvis det gør, så ikke i ret lang tid. Adskillige eksempler, både ældre og nyere, efterlader den fælles erfaring, at gespensterne ikke forsvinder af sig selv. Sommetider skal der en rigtig uddrivelse til.

”Selvom nogen har forsøgt at introducere det alternative begreb ‘hillaween’, har det ikke rigtig kunnet klare sig overfor trickspørgsmålet: ‘Hvad er det, der er orange, hult indeni og skal smides ud i begyndelsen af november?”

Men det er ikke ren uhygge altsammen. Vi har endnu til gode i dansk sammenhæng, at udformningen af græskarlygter får et politisk indhold, men på den anden side af Atlanten har dette års halloween været et stort gennembrud - godt hjulpet på vej, af at den ene af de amerikanske præsidentkandidater har en hårfarve, der kun med ond vilje kan kaldes ikke-græskarlignende. Selvom nogen har forsøgt at introducere det alternative begreb ‘hillaween’, har det ikke rigtig kunnet klare sig overfor trickspørgsmålet: ‘Hvad er det, der er orange, hult indeni og skal smides ud i begyndelsen af november?’, og til overflod hedder den - i denne sammenhæng - foretrukne kandidat også noget, der nemt kan kombineres med det engelske ord for græskar, mens den anden hedder noget, der lige så let kan forvanskes til Selleri.

At navnet Trumpkin faktisk blev taget allerede i 1951, da C.S. Lewis skrev sine Narniaromaner, er en af den slags detaljer, der ikke tages så tungt, når alvoren først er gået fløjten. Og i øvrigt har politik som bekendt intet som helst med fantasy at gøre.

I praksis er halloween en passende blanding af hygge og uhygge udkrystalliseret i udtrykket ‘trick or treat’. Dét har til gengæld noget med politik at gøre. Begge dele og i alle betydninger af ordene.

9.796

danskere havde i 2015 været parkeret på kontanthjælp i mere end et årti, viser tal fra Beskæftigelsesministeriet. 3.295 af dem boede i Københavns Kommune.
Kilde: dknyt

Udkantsdanmark kan vinde arbejdskraft og tilflyttere. Men ledige job og smuk natur gør det ikke alene.

Hvordan vender man 30 års udvikling?

Allerførst to konstateringer: På Bornholm er befolkningstallet faldet i de sidste tre årtier. Og de bornholmske virksomheder mangler allerede i dag kvalificeret arbejdskraft.

Så tilbage til spørgsmålet.

Med en baggrund som tv-fotograf er jeg vant til at tænke i billeder. Og det er min påstand, at billedet af Bornholm over de sidste par år er blevet mere mangesidigt.

Jovist, de fleste forbinder formentlig stadig Bornholm med røgede sild og forrevne klipper, måske tillagt underlægningsmusik med salig Ib Mossin, der synger om de smukke piger fra Sandvig til Nexø og Rønne (ja, dem er der mange af). Men undertiden er klicheen blevet suppleret af Danmarks største politiske festival, Folkemødet i Allinge, og af moderne gastronomi fra gourmetrestauranten Kadeau. Måske endda garneret med bornholmske "eksportsuccesser" som Johan Bülows lakridser og Gorm Wiswehs pizzaer.

Bornholm ligger med andre ord helt i front i, hvad jeg tror er en igangværende re-branding af det såkaldte Udkantsdanmark. Lad mig blot nævne, at kulturelskere en masse hver sommer tager til Mors, at Klitmøller i Thy er blevet et af de mere hippe steder at have matrikel, og at man mig bekendt er lykkeligere på Fanø eller i Ringkøbing-Skjern, end man er mellem Valby Bakke og Amager Fælled.

Fællesnævneren for den nye udvikling er, som jeg ser det, dels skubbet frem af det moderne, forjagede menneskes længsel efter ægte natur, ro og bedre tid til hinanden, dels af lokalt initiativ og virkelyst i yderområderne. Også på Bornholm, krydret med lysten til at slippe for 60 minutters kamp hver morgen og eftermiddag på motorvejen, for at nå karrieren og samtidig hente ungerne før lukketid.

For otte måneder siden blev jeg af det bornholmske erhvervsliv ansat til - om ikke at vende - så prikke til en udvikling, der allerede er i gang. Initiativet hedder "tilflytterservice job", er tilknyttet Business Center Bornholm og udgør et toårigt projekt, som igen skal gøre Bornholm til et sted, man flytter til og ikke fra. Siden februar har der været tegn på, at det måske lykkes.

Min erfaring er, at der ikke skal så meget til.

Tryghed kræver personlighed

For 14 år siden var jeg selv tilflytter til Bornholm. Dengang kunne jeg få hjælp til at booke en enkeltbillet hos færgeselskabet, og det var stort set det. Sådan er det stadig mange steder i Danmark. Men hvis kommunerne og virksomhederne i yderkommunerne tror, at arbejdskraften kommer af sig selv, og at man da kan finde det meste selv på internettet, tror jeg, at man gør en stor fejl.

På nettet finder du ikke trygheden for, at du tager den rigtige beslutning. Tryghed kræver personlighed, og personlig betjening gør en stor forskel for tilflytterne. Vil man ikke ofre, hvad det koster at sælge sig godt, ja, så taber Udkantsdanmark kampen.

Det kan lyde selvforherligende, men jeg plejer at sige, at "Vil du flytte til Bornholm, så ring til Rune Holm". Det er blevet mottoet, der sikrer personlighed og genkendelighed. Folk ved, at det også er et menneske - og ikke blot et skema på borger.dk - der hjælper dem over Østersøen.

Rune Holm er ansat af det bornholmske erhvervsliv i Initiativet "tilflytterservice job", der skal gøre Bornholm til et sted, man flytter hen.
Foto: Bornholms Regionskommune

Jeg svarer på alle spørgsmål, og ved dem, jeg ikke selv kender svaret på, undersøger jeg og vender tilbage med et svar. Og mangler vi kvalificeret arbejdskraft, møder vi arbejdskraften på Facebook, hvor de er sig selv.

Et eksempel: Før sommerferien manglede de bornholmske skoler cirka 20 skolelærere til skolestart. En massiv indsats blev sat i gang, mest gennem facebooksiden 'Næste Stop Bornholm.'

Anette Hansen var blandt de lærere, der så facebook-opslaget. Hun skrev til mig, og kort tid efter kørte jeg hende rundt på Bornholm, talte med potentielle arbejdsgivere, besøgte institutioner med plads til hendes børn og så på et hus, der var til salg. Altsammen i tide til, at hun kunne nå flyet hjem til hovedlandet samme aften.

Samtidig ved en personlig konsulent også, at meget andet end indkomst, skatteforhold og anden teknik spiller en rolle for et menneskes og en families lyst til at rive sit liv op med rode. Ofte er det kun den ene halvdel af et parforhold, der har fået nyt job i udkanten. Derfor skal opmærksomheden i lige så høj grad rettes mod partneren eller ægtefællen som mod arbejdstageren selv. Det glemmer virksomhederne tit.

Men får den bedre halvdel ikke et job indenfor et par år, så vil man hjem igen. Netværk og job til begge parter er uhyre vigtig.

Flere tilflyttere end fraflyttere

Den personlige service kommer også erhvervslivet til gode.

Mange virksomheder har allerede draget nytte af en koordinerende figur bag tilflytterservicen. For tilflytternes kompetencer matcher tit det, som virksomhederne mangler, hvilket man indimellem kun finder ud af ved at holde personlige samtaler. Ja, så viser det sig måske, at sosu-assistenten også er maskinarbejder, eller - hvem ved - har en ægtefælle, der er det.

Faktisk har mere end 25 bornholmske virksomheder fået serveret arbejdskraft. Det skaber vækst og arbejdspladser. Tilflytterservicen har på de første otte måneder haft kontakt med mere end 325 familier, der ønsker et nyt liv i udkanten - eller vandkanten.

Resultatet er mere end 250 tilflyttere. 23 procent af alle kontakter er resulteret i nye tilflyttere. Og flere er på vej. Der er grund til at tro, at udviklingen kan vendes.

Bornholm havde i 2015 for første gang i mange år flere tilflyttere end fraflyttere. Faktisk var man kun 79 personer fra at bryde nedgangsspiralen og igen få befolkningstilvækst.

Med våbnet personlig service tror jeg, vi får brudt prognoserne og kommer i fremgang. Jeg håber, det allerede bliver i år, men ellers næste år. Otte konkrete interventioner skal få det til at lykkes. De er alle rettet mod tilflytteren, men skaber vækst hos virksomhederne, for de mangler kompetencerne i deres virksomheder og vil ikke kunne udvikle sig uden nye medarbejdere.

- Service, imødekommenhed, personligt engagement
- Gennemgang af muligheder for den enkelte - måske skal tilflytteren tænke nyt?
- Hjælp til bolig og bosætning, skoler, institution med mere
- Tag på besøg i virksomhederne med tilflytteren, vis frem, inden opslaget kommer, og få en god fornemmelse af kemi
- Gør din egn synlig og fortæl om de fordele, der er i din kommune
- Synliggør alle de gode job, der er netop hos dig
- Brug de sociale medier
- Få virksomhederne til at fortælle, hvad de har af opgaver/job; den tætte dialog med de lokale virksomheder er vigtig. Der er mange job, der ikke bliver slået op, men hvis den rigtige kandidat er der, er der job.

Så kan udkanten måske - med en fortærsket frase - blive det nye sort.

Af Rune Holm, tilflytterkonsulent på Bornholm

kalender

Send navnestof til os:

Skriv til os, hvis karriereskift eller lignende skal nævnes her på siderne. Husk at medsende et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

"Som kvindelig politiker bliver man hurtigt stemplet. Enten er man hende den kølige, der vælger karriere fremfor børn. Eller man er hende, der kæmper med at få familie og arbejde til at gå op, fordi man har børn."
Benedikte Kiær, borgmester i Helsingør Kommune, til Femina

8. NOVEMBER

Åbent samråd om næste års besparelser i folkeskolerne i landets udsatte kommuner

Folketingets Børne- og Undervisningsudvalg har kaldt ministeren for børn, undervisning og ligestilling, Ellen Trane Nørby (V), i samråd om næste års besparelser på skoleområdet i landets små og udsatte kommuner. Udvalget har bedt ministeren besvare to spørgsmål:

Første samrådsspørgsmål er stillet med udgangspunkt i en artikel, hvoraf det fremgår, at landets udsatte kommuner næste år skal spare millionbeløb som følge af en halvering af det ekstraordinære bloktilskud til udsatte kommuner, der blev afsat af staten i forbindelse med skolereformen. Udvalget har bedt ministeren om at forholde sig til en kommentar fra formanden for de Vestfynske Skoleledere, Per Helding Madsen, om de store konsekvenser, det vil få for skolerne i området. Ministeren skal endvidere redegøre for, hvordan regeringen vil sikre, at de planlagte besparelser på skolerne ikke går ud over undervisningen i landets mest udsatte kommuner.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Jacob Mark (SF).

Værelse 2-080 på Christiansborg klokken 14.00

9. NOVEMBER

Åbent samråd om kommunernes anvendelse af nyttejob

Beskæftigelsesudvalget har kaldt beskæftigelsesminister Jørn Neergaard Larsen(V) i åbent samråd om kommunernes anvendelse af nyttejob.

Samrådsspørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

Værelse 1-133 på Christiansborg klokken 12.00

10. NOVEMBER

Åbent samråd om det offentliges brug af virksomheden "Forenede Service"

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har kaldt finansminister Claus Hjort Frederiksen (V) i samråd om det offentliges brug af virksomheden "Forenede Service".

Udvalget har bedt ministeren redegøre for offentlige myndigheders og virksomheders brug af Forenede Service og samtidig forholde sig til, om det er rimeligt, at det offentlige benytter sig af en servicevirksomhed, som snyder deres medarbejdere.

Endvidere har udvalget spurgt, hvad ministeren vil gøre for at sikre, at offentlige myndigheder ikke benytter sig af serviceydelser fra den pågældende virksomhed.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

Værelse 2-080 på Christiansborg klokken 11.45

10. NOVEMBER

Åbent samråd om momspligt af tilskud til nedsættelse af færgetakster

Udvalget for Landdistrikter og Øer har kaldt social- og indenrigsminister Karen Ellemann, transport- og bygningsminister Hans Chr. Schmidt og skatteminister Karsten Lauritzen i samråd om momspligt af tilskud til nedsættelse af færgetakster. Udvalget har blandt andet bedt ministrene om at redegøre for:

- udmøntningen af tilskuddet til nedsættelse af færgetakster for biler, passagerer med videre til og fra øer i forhold til SKAT´s vurdering af, at tilskuddet er momspligtigt;
- hvilke initiativer ministrene vil tage for at sikre en reel nedsættelse af færgetaksterne på 95 millioner kroner i 2017 og fremover;
- momsreglerne for tilskud til nedsættelse af færgetakster for godstransport til og fra øerne.

Transport- og Bygningsudvalget og Skatteudvalget er inviteret til at deltage i samrådet.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Lea Wermelin (S).

Værelse 2-080 på Christiansborg klokken 8.30

16.-18. NOVEMBER

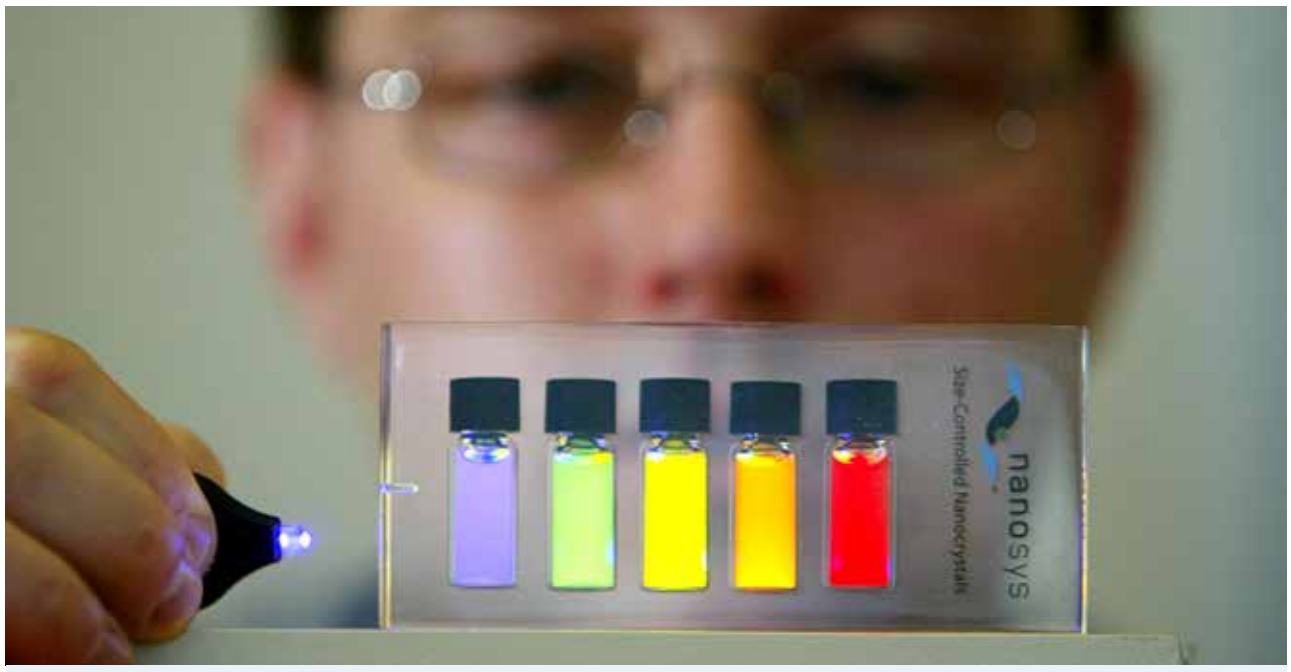
FOA-Kongres

FOA afholder kongres, hvor de delegerede blandt andet skal arbejde med emnet faglig servicestrategi samt FOA's målprogram, der i øjeblikket er fokuseret på tre hovedtemaer:

- Anstændig velfærd - temadebat om FOA's målsætninger og krav til anstændig psykiatri
- Ulighed i lønnen - temadebat om FOA's tiltag for mere lighed i lønnen
- Arbejdspladsen - stigende arbejdspres - hvor bevæger arbejdsmarkedet sig hen og hvilke krav stiller det til vores faggrupper?

Derudover skal kongresdeltagerne tage stilling til et forslag om at reducere antallet af pladser til delegerede fra forbundets afdelinger.

Scandinavian Congress Center, Aarhus

21. NOVEMBER

Konference: Fra startup- til scaleup-nation

Danske Regioners og Innovationshuset Mandag Morgen's konference "Fra startup- til scaleup-nation" introducerer en ny mission for dansk vækstpolitik:

Hvordan udvikles Danmark til at være blandt de bedste nationer for virksomheder at vokse i - og ikke blot en af verdens bedste nationer at starte nye virksomheder op i?

Konferencens program indeholder blandt andet følgende punkter:

- Præsentation af rapporten "Fra startup- til scaleup-nation", der kortlægger udfordringer og muligheder for scaleup-virksomheder i alle Danmarks regioner, ved Mandag Morgen.
- Regeringens perspektiv på scaleup-dagsordenen ved erhvervs- og vækstminister Troels Lund Poulsen.
- Internationale erfaringer med skalering af virksomheder og regionale scaleup-økosystemer. Præsentation af danske scaleup-virksomheder: Hvem er de? Hvad er de rundet af? Og hvad har de behov for for at indfri deres fulde vækstpotentiale?
- Status fra det nye regionale "Scale-up Denmark"-initiativ, der er sat i verden for at spotte og vejlede fremtidens scaleup-virksomheder.

Konferencen følger op på sidste års store vækstkonference "VækstDanmark 2025", hvor det blev slået fast, at der er et indgående behov for, at danske virksomheder bliver bedre til at indfri deres vækstpotentiale i Danmark.

21. NOVEMBER

Samskabelsestræf 2016 – Skab bevægelse i praksis

Samskabelse er på alles læber i disse år - ikke mindst i den kommunale verden. Med samskabelse opstår nye veje til og nye svar på, hvad kommunal velfærd er. Det byder på nye roller og opgaver for de parter, som samarbejder om at skabe bedre og mere kommunal velfærd. På COK's Samskabelsestræf kommer du til at arbejde sammen med andre praktikere indenfor samskabelse - såvel private virksomheder som kommunale aktører og frivillige organisationer. Her bliver du inspireret af andres udlevede erfaringer med at samskabe, du byder ind med din egen viden om udfordringer, og du får skærpet dit blik for, hvordan konkrete metodiske greb kan hjælpe dig videre i din dagligdag med at samskabe velfærd.

Centralværkstedet, Værkmestergade 9, Aarhus C, kl. 9.30-14.30

22. NOVEMBER

KORA-konference om kommunal økonomistyring

Hvordan kan man udvikle den kommunale økonomistyring i en tid med sanktionslovgivning og stigende udgiftspres? Hvordan får vi bedre økonomisk styringsinformation? Og hvad kan man egentlig bruge benchmarkinganalyser til i praksis?

Eigtveds Pakhus, Asiatisk Plads 2G, København K, kl. 10.00-17.00

6. DECEMBER 2016

VISO-konference 2016

Børn, unge og voksne. Handicap, specialundervisning og social udsathed er nogle af de områder, der dækkes, når VISO holder sin årlige konference. Konferencens første hovedoplæg præsenteres af professor Hanne Kathrine Krogstrup, Aalborg Universitet, der fortæller om nye veje til vidensbaseret socialt arbejde og de udfordringer, det giver, når forskningsmidlerne er få og indsatserne ofte komplekse. Efterfølgende fortæller sundhedsinnovator Peter Thybo om Det Dobbelte KRAM, som er et tværfagligt grundlag for indsatser om blandt andet sundhed og trivsel. Med denne model suppleres de traditionelle KRAM-faktorer med et mentalt aspekt. Som noget nyt på konferencen vil der i år være et udstillingsområde med en bred vifte af repræsentanter fra det specialiserede socialområde.

Hotel Nyborg Strand

7.-8. DECEMBER

Konference: Vejforum 2016

Vejforum er den største nationale konference for ledere, medarbejdere og forskere i vejsektoren. Den afholdes for 16. gang på Hotel Nyborg Strand, og hovedtemaet for årets konference er "Smart og bæredygtig infrastruktur - kan det ændre vores adfærd?".

Vejforum 2016 er en anvendelsesorienteret konference, der fokuserer på det praktiske arbejde i vejsektoren - herunder gode råd om og erfaringer med større og mindre tiltag på vejene. Vejforum giver gode muligheder for at pleje faglige netværk inden for både det tekniske og det organisatoriske område. Målgruppen er alle med tilknytning til vejsektoren i staten og kommunerne, hos rådgivere, entreprenører og leverandører samt lærere og studerende på uddannelsesinstitutionerne.

7.-8. december på Hotel Nyborg Strand

5.751

nye arbejdspladser er resultatet af 232 udenlandske investeringsprojekter i København fra 2009 til 2014. Til sammenligning har Hamborg fået 8.981 arbejdspladser ud af 251 udenlandske investeringsprojekter i samme periode.
Kilde: Berlingske Business

KØGE

Kommunen fastansætter sin kommunaldirektør

Byrådet i Køge har nu godkendt, at kommunaldirektør Peter Frost overgår til varig ansættelse på kontraktvilkår, oplyser kommunen.

Peter Frost fortsætter efter otte og et halvt år i stolen. Han har været ansat siden 2008 på en femårig åremålskontrakt, som siden er blevet forlænget med fire år. Den udløber ved udgangen af april måned 2017.

Der er ikke retlig mulighed for at forlænge åremålsansættelsen yderligere.

- Peter har haft en afgørende rolle i genopretningen af Køge Kommunes økonomi. Han har formået at nytænke organisationen og er personligt meget engageret i indretningen af Fremtidens rådhus, siger borgmester Flemming Christensen (K).

Køge Kommune har de seneste år oplevet en voldsom udvikling fra almindelig provinsby til regionalt kraftcenter med store infrastrukturprojekter, erhvervsinvesteringer, byudvikling og universitetshospital med mange tusind arbejdspladser.

- Der er altså sket rigtig meget, og der er ingen tvivl om, at Peters sikre hånd gennem årene har været medvirkende til, at vi i dag er en kommune, der kan tiltrække store virksomheder og erhvervsinvesteringer og samtidig være en attraktiv kommune for både børn og ældre. Dén positive udvikling skal vi holde fast i, siger Flemming Christensen.

DKNYT

dknyt er først med den seneste udvikling på den kommunal- og landspolitiske dagsorden. Bestil et gratis prøveabonnement på www.dknyt.dk eller ring 46 35 33 43.

Vore konsulentydelser

- Udvikling af organisationen, ydelserne og det gode lederskab
- Coaching/sparring til politikere, topchefer, ledere og nøglemedarbejdere
- Rekruttering af topchefer, ledere og nøglemedarbejdere (SKI-certificeret)
- Visions- og strategiseminarer for byråd, udvalg, direktion og ledergrupper
- Lederevaluering og –udvikling
- Chef-til-leje

Brug proceskonsulenter med topledererfaring. Den erfaring har vi!
H.C.Vestergaard
LEDELSE STYRING UDVIKLING
Tlf. 7022 0272 • www.hcvestergaard.dk

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen *i virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

www.lundgaard-konsulenterne.dk

Kommuner

RUDERSDAL

K skifter ud på posterne op til KV17

Det Konservative Folkeparti i Rudersdal lægger nu op til ny spidskandidat til KV17: Vælgerforeningens bestyrelse indstiller **Kenneth Birkholm** i stedet for **Birgitte Schjerning Povlsen**. I samme omgang overtager han hendes plads i økonomiudvalget, skriver Sjællandske.

Birgitte Schjerning Povlsen fortsætter som formand for Social- og Sundhedsudvalget og genopstiller også til valget.

Hun har arbejdet i byråd først i Søllerød og derefter Rudersdal Kommune siden 1998, mens den nye spidskandidat er i gang med sin første periode. K har tre pladser i det 23 mand store byråd.

JAMMERBUGT

V-politiker træder ud

Sonia Luther (V) træder ud af kommunalbestyrelsen per 31. december 2016, fremgår det af byrådsreferatet.

Sonia Luther har fået nyt arbejde, som efter hendes vurdering ikke kan forenes med at være medlem af kommunalbestyrelsen.

1. suppleant for Venstre er Mariane Andersen.

VIBORG

Skifter fra Konservative til Radikale

Det 29-årige byrådsmedlem **Anna Margrethe Engbæk Schmidt** har forladt K for at slutte sig til den radikale byrådsgruppe, der ellers kun talte Jens Rohde, tidligere Venstre, skriver Viborg Stifts Folkeblad.

- I dag er det primært klima-, miljø-, social- og EU-politik, som jeg synes er enormt vigtigt - og der er Radikale bare et bedre match for mig, siger Anna Margrethe Engbæk Schmidt, som arbejder for Arla i det civile liv.

Anna Engbæk Schmidt kom i august 2014 ind i byrådet som suppleant for daværende borgmester Søren Pape Poulsen (K), da han blev formand for De Konservative og dermed forlod byrådet. K-gruppen går nu fra seks til fem medlemmer og R fra en til to.

LYNGBY-TAARBÆK

Jens Timmermann (K) er død

Medlem af kommunalbestyrelsen i Lyngby-Taarbæk, **Jens Timmermann** (K), er død, oplyser Det Grønne Område.

Førstesuppleanten Morten Grøn (K) ønskede af arbejdsmæssige årsager ikke at indtræde, så andensuppleanten Aase Steffensen indtræder i resten af perioden. Aase Steffensen var i sin tid med til at stifte DF, men blev siden medlem af De Konservative, som hun også tidligere har repræsenteret i kommunalbestyrelsen.

Hun træder ind i Social- og Sundhedsudvalget, Teknik- og Miljøudvalget samt Byplanudvalget. Mette Schmidt Olsen udtræder af Børn- og Ungdomsudvalget, og i stedet indtræder Karsten Lomholt. Dorthe la Cour udtræder af Social- og Sundhedsudvalget og indtræder i stedet i Kultur- og Fritidsudvalget.

FØDSELSDAG

Respekteret kompromismager fylder 80

Forhenværende borgmester i Gedved Kommune og tidligere formand for Kommunernes Landsforening **Ejgil W. Rasmussen** (V) fyldte 80 år den 24. oktober.

Ejgil W. Rasmussen blev valgt ind i kommunalbestyrelsen i den daværende Gedved Kommune i 1978. Efter otte år som menigt medlem blev han i 1986 valgt som borgmester. En post han bestred frem til kommunesammenlægningen i 2007, hvor Gedved, Brædstrup og Horsens Kommune - imod Ejgil W. Rasmussens ønske - blev sammenlagt.

Også på regionalt og landspolitisk plan har Ejgil W. Rasmussen gjort sig bemærket. Fra 1984 var han bestyrelsesmedlem af kommuneforeningen i det daværende Vejle Amt. Samme forening valgte ham i 1990 til formand. Det var han frem til 2002, hvor han blev formand for Kommunernes Landsforening og blandt andet markerede sig som modstander af kommunalreformen.

Det fortælles om ham, at han engang ved en økonomiforhandling med daværende finansminister Thor Pedersen (V) overraskede ved det første møde: I stedet for at møde op med en lang ønskeseddel til regeringens forhandlere havde han blot et enkelt krav: et realistisk råderum.

Han blev i 2006 afløst på formandsposten af partifællen Erik Fabrin fra den daværende Søllerød Kommune.

Både som borgmester og organisationsformand var Ejgil W. Rasmussen kendt som en dygtig forhandler og en utrættelig kompromismager, der evnede at skabe enighed og opbakning på tværs af partiskel.

Af Anders Hougaard. Lektor Lyns nedslag

Fissegramseren og demokratihaderne

"Pøbel", "forbrugere", "individualister", "xenofober", "udannede", "hob", "masse" og så videre. Som den franske filosof Jacques Rancière påpeger i bogen Hadet til Demokratiet (2005/2013), så skorter det ikke på terminologisk kreativitet, når de "intellektuelle" eller slet og ret den herskende samfundselite begår karaktermord på de samfundsgrupper, der truer deres magtposition og monopol på fortolkning af verden i det demokratiske samfund. Og senest (med Farhad Manjoos 2008-bog True Enough: Learning to Live in a Post-Fact Society) har vi fået den ærefrygtindgydende pøbellussing "postfaktuelt samfund", som siden er blevet til "postfaktuelt demokrati" og postfaktuelt alt-muligt-andet, ja endog "post-sandhedspolitik".

Postfaktuelt samfund benævner noget med, at facts og sandhed ikke længere spiller nogen rolle. Politikere opfinder deres egen sandheder og forfører folket med appel til følelser og opdigtede fremstillinger af verden. Og horder af danske akademikere, intellektuelle, redaktører og andre agtværdige eksperter i hvad som helst lige fra den Don Quixote-agtige internetboble-jæger Vincent Hendricks til ualmindeligt oplyste Lisbeth Knudsen har kastet sig frådende over det nye flotte begreb og svinger det vildt omkring sig som Frodo med sin fakkel omringet af orker i en bjerggrotte.

"Trump udbasunerer det demokratiske forfald, der er lige så gammelt som demokratiet selv, ovenikøbet med selvglad mine, en sølvske i røven og verdenshistoriens mest åndssvage frisure. Men der er ikke nogen demokratiske problemer i det udover dem, der altid har eksisteret," skriver Anders Hougaard.

Foto: Evan Vucci / AP Photo

Selvtilfreds tågehorn

Den aktuelle anledning til den seneste elitære samfundsdiagnose er naturligvis fænomenet Trump. Og man må da give tidens kulturpessimister, at det sgu ikke ser for godt ud med ham Trump: Et overvægtigt, selvtilfreds tågehorn med tyndt hentehår, en lille fed mund og hang til at rage kvinder i skridtet, som spyr om sig med bombastiske beskyldninger og løfter og som lyver og skifter mening med breaking news-hastighed, men ikke desto mindre kan risikere at blive verdens mest magtfulde lands præsident. Med ham på nethinden er man parat til at købe en hvilken som helst højt belæst discountforklaring på, hvad der er gået galt i verden. For noget må være rivende galt, og det må da mindst være noget postfaktuelt noget.

Men hold lige your horses. Lige så stort behovet kan synes for at få verfet Trump og alt, der er Trump-relateret, udenfor døren, lige så god grund kan der være til lige at dvæle lidt ved Trump-fænomenets mulige betydning. De fleste synes enige om, at Trump er en slags ikon eller noget i den retning. Men hvad er han et ikon for? Ja, for postfaktualitets-teoretikerne er han jo et ikon for demokratiets, rationalitetens og sandhedens undergang. I det hele taget er han et ikon for al anstændigheds undergang. Der er dog også en anden mulighed, nemlig den, at han blot er et ikon for alt det, der altid har været galt med det moderne politiske vælde, vi kender i varierende form her i Vesten. At han blot er en liberal, demokratisk politisk agitator i usmykket form. Og oven i hatten kommer så, at han angivelig giver en stemme til dem, der ikke føler sig repræsenteret af den etablerede måde at fremstille verden på i politik, at han blandt andet repræsenterer, hvad Rune Lykkeberg vil kalde de "demokratiske tabere", der sorteres fra, når demokratiets drevne normsættere fører sig frem med indforstået teknisk jargon. Førstnævnte – det med den usmykkede demokrat – kræver, at etablissementet tager kraftigt afstand fra ham for at undgå enhver associering, og det har vi jo i den grad set. Og sidstnævnte gør ham til en uhyggelig fjende for enhver elite, der ellers måtte have fundet måder at underlægge sig demokratiet på.

Eliten i selvbevarende korstog

Førnævnte Rancière beskriver specifikt franske forhold i termer, der er tilpasset disse forhold. Men vi kan ud af Rancière løfte en generel kritik af forhold i vestlige demokratier: Der er en form for demokratisk elite – intellektuelle, akademikere, politikere og så videre – der typisk ser sig selv eller fremfører sig selv som demokratiets vogtere. Deres kulturpessimistiske fremstillinger præsenteres med ansigtet lagt i alvorstunge folder som oprigtige analyser af en udvikling, der er bekymrende for demokratiet. Det angår vores allesammens bedste, forstår man. Men elitens kulturkritik på det demokratiske samfunds vegne er, som Rancière påpeger, det stik modsatte af et demokratisk sværdslag. Det er et selvbevarende korstog. Eliten er ikke bekymret for demokratiet. Den er bekymret for sin egen magtposition i demokratiet. De kritiske elitære stemmer er dannede og uddannede. De sidder på samfundets førende poster. De er ofte flettet sammen i et netværk af interesser. De har den traditionelle faglighed i orden. Det er dem, vi er vant til at lytte til. Og de er vant til, at vi lytter til dem. De sidder kort sagt som et oligarki på de områder, der traditionelt danner og former holdninger, formidler viden og definerer rigtig og forkert og sandt og falsk i vores moderne samfund. Men den demokratiske styreform sikrer ikke elitens magtposition. Demokrati sørger ikke for, at bestemte opfattelser af viden, fakta, moral, dannelse og sandhed – elitens opfattelser – vil være normdannende. Demokratiet er i sidste ende den skandale, at enhver idiot i princippet kan få indflydelse eller komme til at sidde på magten. Derfor er den siddende elite i virkeligheden ikke ude i at forsvare demokratiet. De hader det i virkeligheden af et godt hjerte, og de bruger de dannede midler, de har til rådighed, til at underminere troværdigheden hos de dele af samfundet, som ikke deler deres baggrund, overbevisninger og måder at gå til verden på. De forsøger at gøre dem demokratisk uegnede for at kunne slå dem indenfor demokratiets rammer. Og det er lige præcis, hvad man gør med Trump og hans tilhængere. Man forsøger at diskvalificere dem med tidens akademiske våben: postfaktualitets-stemplet.

"I det hele taget er han (Trump, red.) et ikon for al anstændigheds undergang. Der er dog også en anden mulighed, nemlig den at han blot er et ikon for alt det, der altid har været galt med det moderne politiske vælde, vi kender i varierende form her i Vesten."

En omgang sludder

Der er dog bare lige det ved det – og her vender vi tilbage til pointen om Trump som ikon på det, der altid har været galt med det moderne politiske vælde, at med dette prædikat har man uforvarende opfundet karaktermordets svar på en boomerang. For hvis Trump er indbegrebet af postfaktualitet, hvad er så den politiske verden, vi har set de sidste 150-200 år? Er demokratiets historie præget af sandhedsudgydende politikere? Er demokratiets historie præget af foragt for fordrejende fremstillinger? Har politik ikke tidligere haft noget med følelser at gøre? Er demokratiets historie kendetegnet ved fraværet af selektiv udvælgelse af "fakta"? Og hvad er det i det hele taget for nogle "fakta", man taler om? Er de sådan nogle fakta, der springer lige ud i hovedet på én og taler fuldstændigt objektivt for sig selv? I så fald kan der næppe være nok af dem til at betjene hele den politiske spændvidde. Som andre kommentatorer har påpeget, så forudsætter postfaktualitets-begrebet, at der har været en faktualitetsæra, og at man kan opdele politikere i faktualister og postfaktualister. Det er en omgang fortænkt, kontrafaktisk sludder, der er mere afslørende end afdækkende. Det er meget muligt, at tiderne har ændret sig, og at de nye medier – som postfaktulitets-teoretikerne er meget bange for – har synliggjort uheldige tendenser. Men det er da kun godt, at vi nu kan få øje på dem. Og hvad så med Trumps kvindesyn? Tja, hvis man tror på, at moderne vestlig politik tidligere var renset for kvindefornedrelse, så er Trump da en bekymrende udvikling.

Problemet med Trump er, at han gør Joe Hillbilly politisk aktiv og indflydelsesrig, og at han kondenserer og bramfrit udbasunerer det demokratiske forfald, der er lige så gammelt som demokratiet selv. Og han gør det ovenikøbet med selvglad mine, en sølvske i røven og verdenshistoriens mest åndssvage frisure. Men der er ikke nogen demokratiske problemer i det udover dem, der altid har eksisteret.